

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

www.legjislacioni.gov.al

Nr. 78

Datë 2 qershor 2014

P Ë R M B A J T J A

		Faqe
Dekret nr. 8570 datë 21.5.2014	Për lejin e lënies së shtetësisë shqiptare.....	2807
Udhëzim i MF nr. 4/1, datë 23.5.2014	Për një shtesë në udhëzimin nr. 24, datë 2.9.2008, “Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.....	2807
Udhëzim i MF nr. 5/1, datë 21.5.2014	Për një ndryshim në udhëzimin nr. 5, datë 27.2.2014, “Për shlyerjen e detyrimeve të prapambetura”.....	2808
Vendim i GJK nr. 28, datë 15.5.2014	Me objekt: Shfuqizimi, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimeve nr. 470, datë 26.2.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë; nr. 742, datë 16.7.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë; nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 470, datë 26.2.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, ndryshuar me vendimin nr. 742, datë 16.7.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë.....	2811
Vendim i GJK nr. 29, datë 15.5.2014	Me objekt shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, të vendimeve nr.5150, datë 4.6.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.1067, datë 24.9.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.00-2012-1299, datë 1.6.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.....	2817
Vendim i GJK nr. 30, datë 16.5.2014	Me objekt: 1. Zgjidhja e mosmarrëveshjes së kompetencës ndërmjet Kuvendit të Republikës së Shqipërisë dhe subjektit kushtetues në konflikt (jo më pak se një e katërta e deputetëve); 2. Deklarimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimit nr. 66, datë 24.12.2013 të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë “Për mosmiratimin e kërkesës së një grupi deputetësh “Për ngritjen e një komisioni hetimor për të kontrolluar zbatimin e legjislacionit në fuqi për administrimin e bazave të të dhënave shtetërore tatimore, si dhe për të njohur dhe	

	verifikuar në thellësi fenomenin e ndërhyrjes dhe bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore”, si shkak për lindjen e mosmarrëveshjes së kompetencës.....	2823
Vendim i ERE nr. 32, datë 13.5.2014	Mbi problemet e furnizimit të energjisë elektrike në zonat informale dhe për klientët që nuk plotësojnë kushtet teknike.....	2832
Vendim i ERE nr. 33, datë 13.5.2014	Mbi kërkesën e njërit prej aksionarëve të shoqërisë “Projeksion Energji” sh.a. për rishikimin e vendimit të Bordit të Komisionarëve të ERE-s nr. 26, datë 21.3.2014, “Mbi kërkesën e një prej aksionarëve të shoqërisë “Projeksion Energji” sh.a. për heqjen e licencës dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjes midis palëve”..	2833
Vendim i ERE nr. 34, datë 13.5.2014	Për rinovimin e licencës së shoqërisë KESH sh.a. në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike	2833
Vendim i ERE nr. 35, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave për licencimin e shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k. në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC-et “Bistrica 3” dhe “Bistrica 4”	2834
Vendim i ERE nr. 36, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave për licencimin e shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k. në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike.....	2834
Vendim i ERE nr. 37, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave të shqyrtimit të aplikimit të shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k. për kualifikimin e implantit prodhues nga HEC-et “Bistrica 3” dhe “Bistrica 4”	2835
Vendim i ERE nr. 38, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave për licencimin e shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k. në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC “Malla”	2835
Vendim i ERE nr. 39, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave për licencimin e shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k. në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike.....	2836
Vendim i ERE nr. 40, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave të shqyrtimit të aplikimit të shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k. për kualifikimin e implantit prodhues nga HEC “Malla”	2836
Vendim i ERE nr. 41, datë 13.5.2014	Për licencimin e shoqërisë “EnRel Hydro” sh.p.k. në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC-et “Zerec 1” dhe “Zerec 2”	2837
Vendim i ERE nr. 42, datë 13.5.2014	Për fillimin e procedurave për licencimin e shoqërisë “Ayen AS Energji” sh.a. në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike.....	2837
Vendim i ERE nr. 43, datë 13.5.2014	Për miratimin e një ndryshimi në Rregullat e Tregut Shqiptar të Energjisë Elektrike.....	2838
Vendim i ERE nr. 44, datë 13.5.2014	Mbi ankimin e “CEZ Shpërndarje” sh.a. në administrim të përkohshëm mbi vendimin nr. 27, datë 31.3.2014 “Për miratimin e kontratës tip mbi verifikimin e matësve kur futen për herë të parë në treg dhe/ose kur vendosen për herë të parë në përdorim; inspektimin periodik për verifikimin e saktësisë së matësve dhe të sistemit të matjes së energjisë elektrike, kolaudimin dhe vulosjen, si dhe të mirëmbajtjes së tyre”	2838

DEKRET
Nr. 8570, datë 21.5.2014

PËR LEJIMIN E LËNIES SË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, pika “c” dhe nenit 93 të Kushtetutës, si dhe të neneve 15 e 20 të ligjit nr. 8389, datë 5.8.1998, “Për shtetësinë shqiptare”, të ndryshuar, bazuar edhe në propozimin e ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

U lejohet lënia e shtetësisë shqiptare me kërkesë të tyre personave të mëposhtëm:

1. Miraxh Naim Jaupi
2. Irena Bashkim Jaupi (Maliqati)
3. Sandra Miraxh Jaupi
4. James Miraxh Jaupi
5. Xhensilda Agron Xhemalaj
6. Hans Dietrich Luan Hoti
7. Suela Besnik Jaçe
8. Fabian Besnik Jaçe
9. Edmond Naxhi Keke
10. Gleona Qemal Dervishi (Lengo)
11. Isida Kastriot Pronjari
12. Alba Viktor Hykollari
13. Valbona Bajram Krasniqi (Bashkurti)
14. Ardita Sadulla Kurtaj (Hallunaj)
15. Altjon Nikë Kodra
16. Brunilda Hidër Katana (Muka)
17. Dorina Alfred Doda
18. Michaela Astrit Çela (Cela)
19. Myzaqete Xhavit Ademi (Arapi)
20. Gabriela Saimir Çela (Cela)
21. Erzen Rasim Sokolaj
22. Adea Erzen Sokolak
23. Aida Erzen Sokolaj
24. Eliona Remzi Xhihanka (Gjoveshti)
25. Sami Muharrem Tola

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë.

PRESIDENTI I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
Bujar Nishani

UDHËZIM
Nr. 4/1, datë 23.5.2014

PËR NJË SHITESË NË UDHËZIMIN NR. 24, DATË
2.9.2008, “PËR PROCEDURAT TATIMORE NË
REPUBLIKËN E SHQIPËRISË”, TË NDRYSHUAR

Në zbatim të nenit 102, pika 4, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe ligjit nr. 9920, datë 19.5.2008, “Për procedurat tatimore”, të ndryshuar, ministri i Financave

UDHËZON:

Në udhëzimin nr. 24, datë 2.9.2008 “Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë”, bëhet shtesa e mëposhtme:

1. Në pikën 75.1.1, germa “a” shtohet paragrafi me këtë përmbajtje:

“Në zbatim të nenit 75, pika 1, germa “a”, drejtoritë rajonale tatimore procedojnë me kthimin e detyrimeve tatimore të paguara tepër, përfshirë edhe sigurimet shoqërore dhe shëndetësore, duke paraqitur në degën përkatëse të thesarit urdhërpagesën për rimbursim, sipas modelit nr. 1 bashkëlidhur këtij udhëzimi, të detajuar sipas klasifikimit ekonomik të të ardhurave tatimore, për të cilat bëhet kthimi i detyrimeve tatimore të paguara tepër.”.

Ky udhëzim hyn në fuqi me botimin në Fletoren Zyrtare.

MINISTRI I FINANCAVE
Shkëlqim Cani

MODELI NR. 1: URDHËR - PAGESË RIMBURSIMI

Emërtimi i Institucionit NIPT - i	Drejtoria Rajonale e Tatimeve							
Kodi i Institucionit	xxxxxxxxxx							
Entiteti i Qeverisjes	1010xxxx							
Rrethi	001							
	xxxx							
Nr. i Kuponit								
URDHËR - PAGESË RIMBURSIMI								
Nr. Datë . 20								
Nr.	Struktura e llogarive_kodi						SHUMA në Lekë	Objekti i pagesës
	Institucioni	Kapitulli	Programi	Llogaria Ekonomik	Nën Llogaria	Kod Projekti		
1								
2								
3								
TOTALI ME SHIFRA							xxx,xxx.xx	X
TOTALI ME FJALË							(.....)	
IBAN: AL								
Të dhëna për subjektin përfitues:								
Emri i subjektit përfitues								
NIPT - i								
Nr.llog.bankare të subjektit								
Emri i Bankës								
Adresa e Bankës								
xxxxxx (p.sh.Tiranë)								
Dokumentat ngjitur Urdhër Pagesës Rimbursimit:								
Emërtimi		Nr. Dokumenti		Data e Dokumentit				
Njoftimi		nr. xxx		datë __, __, 20__				
Të tjera								
(Emërtime,								
numër,								
datë)								
PËR DREJTORINË RAJONALE TATIMORE _____								
PËR DEGËN E THESARIT								
DREJTORI I DREJTORISË RAJONALE			DREJTORI I DR. VLERËSIMIT/KONTABILITETIT			Aprovuar date		
(_____)			(_____)			DREJTORI I DEGËS SË THESARIT		
						(_____)		
Vula			Vula			Vula		

Shënim: Qelizat për "Nr. i kuponit" dhe "Aprovuar datë", plotësohen nga nëpunesi i Degës së Thesarit

Formati i këtij Urdhër Pagine Rimbursimi është miratuar nga Ministri i Financave me udhëzimin nr., datë __, __, 20__

UDHËZIM

Nr. 5/1, datë 21.5.2014

**PËR NJË NDRYSHIM NË UDHËZIMIN NR. 5,
DATË 27.2.2014, "PËR SHLYERJEN E
DETYRIMEVE TË PRAPAMBETURA"**

Në mbështetje të pikës 4 të nenit 102 të Kushtetutës, në zbatim të nenit 38 të ligjit nr. 9936, datë 26.6.2008, "Për menaxhimin e sistemit buxhetor në Republikën e Shqipërisë", në zbatim të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 50, datë 5.2.2014, "Për miratimin e strategjisë për parandalimin dhe shlyerjen e detyrimeve të prapambetura e të planit të veprimit", pika 3", dhe në vijim të vendimit nr. 5, datë 18.4.2014 të Komitetit të Detyrimeve të Prapambetura, ministri i Financave

UDHËZON:

1. Në pikën 3 të udhëzimit nr. 5, datë 27.2.2014, "Për shlyerjen e detyrimeve të prapambetura", pas fjalisë së parë shtohet fjalia "Këto pagesa do të kryhen vetëm pas miratimit nga nëpunësi i parë autorizues në Ministrinë e Financave." Miratimi jepet me shkrim ose në rrugë elektronike tek dega e thesarit ku kryhet pagesa.

2. Në pikën 16, 28 dhe 30 të udhëzimit nr. 5, datë 27.2.2014, krahas fjalës "tatimore" shtohet edhe "doganore".

3. Në pikën 30 të udhëzimit nr. 5, datë 27.2.2014 ndryshon germa "b" dhe shtohet germa "c" si vijon:

“b) Transfertë në një llogari bankare *escrow* kundrejt konsensusit për shlyerjen e detyrimeve tatimore/doganore, të shprehur me një marrëveshje/dokument vërtetues midis subjektit përfitues dhe bankës së nivelit të dytë ku ka llogarinë subjekti, e cila i dorëzohet institucionit pages. Kjo marrëveshje/dokument të jetë pjesë e dosjes që dorëzohet nga institucioni në thesar për urdhërimin e pagesës. Ministria e Financave, bazuar në marrëveshjen kuadër me bankat e nivelit të dytë, u kërkon këtyre të fundit konfirmimin pranë degëve të thesarit respektive, të hapjes së çdo llogarie bankare *escrow* për subjektet përfituese me referencat përkatëse ku do të kryhet transferta bankare.

c) Pas paraqitjes në thesar të një vërtetimi nga organet tatimore/doganore që subjekti në fjalë nuk ka më detyrime tatimore/doganore ndaj administratës qendrore.”.

4. Pika 20 e udhëzimit ndryshon si vijon: “Brenda 10 ditëve pune nga data e alokimit të fondeve, nëpunësit autorizues urdhërojnë në thesar kryerjen e pagesave për detyrimet e prapambetura, duke respektuar radhën kohore të lindjes së detyrimit sipas listës së miratuar. Në rastet e mosurdhërimit në kohë dhe të paargumentuar të pagesave si më lart, përgjegjësi i degës së thesarit bllokoi pagesat e njësive respektive deri në shlyerjen e detyrimeve të prapambetura.”.

5. Pas pikës 30 shtohet pika 30/1 me këtë përmbajtje:

“a) Në rast të paraqitjes së urdhrave të sekuestros nga shërbimi përmbarimor, në zbatim të neneve 581, 582 dhe 583 të ligjit nr. 8116, datë 29.3.1996, “Kodi i Procedurës Civile i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, Ministria e Financave nëpërmjet Njesisë së Posaçme të Administrimit dhe Monitorimit të Detyrimeve të

Prapambetura (NJPAMDP) kryen veprimet e mëposhtme:

i) Bën verifikimin për ekzistencën e detyrimit të prapambetur që Njësia e Qeverisjes së Përgjithshme, sipas kuptimit të dhënë në pikën 1 të udhëzimit nr. 5, datë 27.2.2014, mund të ketë ndaj subjektit që rezulton debitor në urdhrin për vendosjen e sekuestros të dërguar nga shërbimi përmbarimor.

ii) Në rast të ekzistencës së detyrimit NJPAMDP-ja dërgon pranë degës përkatëse të Thesarit urdhrin e sekuestros të dërguar nga shërbimi përmbarimor, duke vënë në dijeni edhe shërbimin përmbarimor.

b) Dega përkatëse e Thesarit, në momentin që merr urdhrin e pagesës nga Njësia e Qeverisjes së Përgjithshme, njofton menjëherë shërbimin përmbarimor përkatës për llogarinë bankare në të cilën do të kryhet pagesa e detyrimit të prapambetur.

c) Dega përkatëse e Thesarit kryen transferimin e vlerës së detyrimit të prapambetur në llogarinë bankare të subjektit/individit vetëm pasi të kenë kaluar pesë ditë pune nga momenti i njoftimit të shërbimit përmbarimor për llogarinë bankare në të cilën do të kryejë transferimin e pagesës.”.

6. Për çdo procedurë të kryer sipas këtij paragrafi, dega e Thesarit mban një dosje të plotë, ku përfshihen urdhrat e përmbaruesve gjyqësorë për vendosjen e sekuestros dhe korrespondenca me përmbaruesit gjyqësor.

7. Shtojca 1 e udhëzimit nr. 5, datë 27.2.2014 ndryshon sipas formateve bashkëlidhur.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTRI I FINANCave
Shkëlqim Cani

SHTOJCA 1/A: RAPORTIMI I PAGESAVE TË DETYRIMEVE TË PRAPAMBETURA PËR INVESTIMET PUBLIKE

Entiteti i qeverisjes	Ministria e linjes	Kodi institucioni	Emër institucioni	Kapitulli	Programi	Llogaria ekonomike	Kodi i degës së Thesarit	Kodi i projektit	Debiti (lekë)	Emërtimi i projektit	Data e faturës	Numri i faturës	Subjekti	Shuma e detyrimit tatimor	Shuma e detyrimit doganor	Vlera e shlyer	Data e çeljes	Data e pagesës	Kodi i transaksionit në SIFQ	FZHR

SHTOJCA 1/B: RAPORTIMI I PAGESAVE TË DETYRIMEVE TË PRAPAMBETURA PËR SHPENZIMET PËR MALLRA DHE SHËRBIME

Ministria e linjës	Kodi i inst	Emërtimi i institucionit	Kodi i degës së thesarit	Llogaria ekonomike (7-shifror)	Emri i rurnitorit	NIPT-i (QKR)	Nr i kontratës në SIFQ	Data e kontratës	Afati i kontratës	Emri i kontratës	Shuma totale e kontratës	Shuma e paguar deri në 31 dhjetor 2013	Shuma e mbetur papaguar deri në 31 dhjetor 2013	Data origjinale e faturës	Numri serial i faturës	Nr i faturës në SIFQ	Shuma e faturës	Vlera e shlyer	Data e çeljes	Data e pagesës	Kodi i transaksionit në SIFQ

VENDIM
Nr. 28, datë 15.5.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “ “
Sokol Berberi	anëtar i “ “
Vitore Tusha	anëtare e “ “
Fatmir Hoxha	anëtar i “ “
Gani Dizdari	anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	anëtare e “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 13.3.2014 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh çështjen me nr. 4 Akti, që i përket palëve:

KËRKUES: Feride Dautaj, Alba Qirjako, Tatiana Bardhi, Lavdie Sinanaliaj, Festim Sinanaliaj, Gjinovefa Xhemalaj, etj.

SUBJEKT I INTERESUAR: Fatos Muço, Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë

OBJEKTI: Shfuqizimi, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimeve nr. 470, datë 26.2.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë; nr. 742, datë 16.7.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë; nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Pezullimi i ekzekutimit të vendimit nr. 470, datë 26.2.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, ndryshuar me vendimin nr. 742, datë 16.7.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27 -30 dhe 45 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Altina Xhoxhaj, shqyrtoi dokumentet e paraqitura dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesit janë trashëgimtarë ligjorë të ish-pronares Nabile Sinanaliaj. Me vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë nr. 408, datë 11.2.1994, është vërtetuar fakti juridik i bashkëpronësisë së kësaj shtetase, mbi një sipërfaqe toke të ndodhur në Paska, Orikum. Me vendimin nr. 94, datë 21.3.1994, Komisioni i Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP) Vlorë ka njohur të drejtën e pronësisë së Nabile Sinanaliaj dhe Sade Shabani, mbi një sipërfaqe toke prej 13 ha dhe 800 m², dhe kthimin

e një sipërfaqeje prej 10 000 m², duke marrë secili bashkëpronar nga 5 000 m², në vendin e quajtur “Paska”, në Orikum, me kufij të përcaktuar.

2. Me vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë nr. 782, datë 22.3.1995, është vërtetuar fakti juridik i pronësisë së trashëgimlënësës së kërkuesve mbi një sipërfaqe trualli të ndodhur në Orikum. Me vendimin nr. 94/1, datë 6.5.1996 të KKKP-së Vlorë, është vendosur njohja e të drejtës së pronësisë mbi 23 ha dhe kthimi edhe i 5 000 m² plus për secilin bashkëpronar.

3. Subjekti i interesuar Fatos Muço, trashëgimtar i shtetasit Skënder Muço, i është drejtuar, gjithashtu, KKKP-së Vlorë për njohjen pronar dhe kthimin e një sipërfaqeje truall. Me vendimin nr. 415, datë 27.9.1996, KKKP-ja Vlorë e ka refuzuar këtë kërkesë, duke e orientuar subjektin e interesuar t'i drejtohet gjykatës, pasi prona e pretenduar prej tij ishte disponuar tashmë me vendimin nr. 94/1994 të këtij organi. Duke pretenduar se prona e disponuar me vendimet e lartpërmendura të KKKP-së, është në pronësi të trashëgimlënësit të tij, shtetasi Fatos Muço i është drejtuar gjykatës me padi me objekt kundërshtimin e vendimit nr. 415/1996 të KKKP-së Vlorë, si edhe anulimin e vendimeve nr. 94/1994 dhe 94/1/1996 të KKKP-së Vlorë. Në këtë proces, pala e paditur (kërkuesit) ka paraqitur kundërpadi me objekt goditjen për falsitet të hartës së paraqitur nga pala paditëse (subjekti i interesuar).

4. Me vendimin nr. 470, datë 26.2.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë ka vendosur si rrëzimin e padisë, ashtu edhe të kundërpadisë, si të pambështetura në prova e në ligj.

5. Me vendimin nr. 742, datë 16.7.2010, Gjykata e Apelit Vlorë ka vendosur: “*Lënien në fuqi të vendimit nr. 470, datë 26.2.2008, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, për sa i përket rrëzimit të kundërpadisë..... Ndryshimin e vendimit për pjesën tjetër në këtë mënyrë: Ndryshimin e vendimeve nr. 415, datë 27.9.1996 të KKKP-së Vlorë, nr. 94, datë 21.3.1994 dhe nr. 94/1 datë 6.5.1996 të KKKP-së Vlorë dhe detyrimin e të paditurve kundërpaditës... të njohin pronësinë dhe t'u kthejnë në natyrë trashëgimtarëve të ish-pronarit Skënder Muço parcelën prej 30 vreten, në vendin e quajtur “Paska”, fshati Dukat, Bashkia Orikum...*”.

6. Me vendimin nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në dhomë këshillimi, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga pala e paditur Murat Shabani, Nabile Sinanaliaj, Dashamir Shabani, Gjinovefa Xhemali, kundër vendimit të Gjykatës së Apelit Vlorë.

II

7. **Kërkuesit**, në cilësinë e trashëgimtarëve ligjorë të shtetasës Nabile Sinanaliaj, palë e paditur në procesin civil të kundërshtuar, i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese

(Gjykata) për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore të tri shkallëve të gjykimit, duke paraqitur këto shkaqe:

7.1. Është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi gjykata e apelit ka zhvlerësuar vendimet e KKKP-së Vlorë nr. 94/1994 dhe nr. 94/1/1996. Bazuar në ligjin e kohës, e drejta e pronës njihej vetëm me anë të vendimeve administrative të KKKP-ve përkatëse. Nuk rezulton që subjekti i interesuar të ketë ushtruar ankim kundër vendimit nr. 415/1996 të KKKP-së Vlorë, ku të kërkohej anulimi i aktit administrativ dhe e drejta e pronës së këtij subjekti. Në gjykim është kryer efektivisht ndryshimi i përmbajtjes së atij vendimi, çka nuk mund të bëhej nga gjykata, pasi në këtë padi në thelb kërkohet njohja e të drejtës së pronësisë dhe kthimi i pronës familjes Muço, kërkesë që nuk është pranuar nga KKKP-ja Vlorë, pasi nuk përmbusheshin kriteret.

7.2. Gjykata e Apelit Vlorë, në kundërshtim me nenet 153 dhe 154 të Kodit të Procedurës Civile (KPC), ka lejuar ndryshimin e objektit të padisë dhe shkakut ligjor të saj. Vendimet e KKKP-së janë akte që kanë dalë përpara hyrjes në fuqi të ligjit të ri për kthimin dhe kompensimin e pronave (nr. 9235/2004), kurse gjykata e apelit e ka gjykuar objektin e padisë bazuar në një ligj, i cili nuk ka fuqi prapavepruese.

7.3. Në gjykim nuk është thirrur Avokatura e Shtetit, në kundërshtim me nenin 79/a të KPC-së. Gjykatat, duke mos e njoftuar këtë subjekt për gjykimin, nuk i kanë dhënë mundësinë për të marrë pjesë në gjykim, për të mbrojtur interesat e shtetit, duke cenuar parimin e kontradiktoritetit, i parashikuar në nenin 20 të KPC-së.

7.4. Është cenuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë nuk ka arsyetuar shkaqet e mospranimit të rekursit.

8. **Subjekti i interesuar Fatos Muço**, në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës ka prapësuar se:

8.1. Kërkuesit kanë kërkuar, mes të tjerash, edhe shfuqizimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë, i cili ka rrëzuar si padinë, ashtu edhe kundërpadinë, ndaj ky kërkim i tyre është jologjik. E pabazuar është edhe kërkesa për pezullim, pasi vendimi është ekzekutuar tashmë, prona objekt gjykimi është regjistruar në emër të trashëgimlënësve të shtetasit Fatos Muço, ndaj nuk ka çfarë të pezullohet.

8.2. Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të arsyetimit të vendimit të Gjykatës së Lartë, rekursi i paraqitur në atë Gjykatë ishte i pambështetur në ligj, çka del qartë edhe në kërkimet përfundimtare ku kërkohet “prishja e vendimit... dhe pushimi i çështjes”. Në dispozitat e KPC-së, pushimi i gjykimit vendoset vetëm në rast të heqjes dorë nga gjykimi i çështjes ose i mosparaqitjes së paditësit dhe referimi që bëhet në nenin 485/c të KPC-së është i gabuar.

8.3. Pretendimet e kërkuesve se ndodhemi para gjësë së gjykuar, si dhe para padisë së rivendikimit, ndonëse nuk

përbëjnë objekt të gjykimit kushtetues, janë të pabazuara edhe në thelb. Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike, si pasojë e ndryshimit të vendimeve të KKKP-së, është vetë komisioni që e ka orientuar subjektin e interesuar t’i drejtohet gjykatës për kthimin e pronës së tij.

8.4. Në lidhje me pretendimin e zbatimit të ligjit nr. 9235/2004, edhe pse të dy ligjet kanë pothuajse të njëjtat parashikime, në asnjë pjesë të vendimit të gjykatës së apelit nuk ka referencë në këtë ligj, pra ngelet që referimi në pjesën hyrëse të jetë një gabim material, për më tepër që dhe kërkimet në padi janë mbështetur në ligjin nr. 7698/1993.

8.5. Në lidhje me pretendimin për cenimin e parimit të kontradiktoritetit, si pasojë e mosthirrjes në gjykim të Avokaturës së Shtetit, ai është haptazi i pabazuar, pasi jo vetëm që kërkuesit nuk kanë asnjë interes të përbashkët me këtë subjekt, por thirrja ose jo e tij në gjykim është objekt i zbatimit të ligjit nga gjykatat e zakonshme.

III

Lidhur me kërkesën për pezullim

9. Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese mori në shqyrtim, përpara seancës plenare, kërkesën për pezullimin e zbatimit të vendimit nr. 470, datë 26.2.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, të ndryshuar me vendimin nr. 742, datë 16.7.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë. Në kuptim të nenit 45 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, Mbledhja e Gjyqtarëve vendosi rrëzimin e kërkesës për pezullim, për arsye se nuk ndodhej para kushteve të parashikuara në këtë dispozitë.

IV

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuesve

10. Bazuar në nenin 131, shkronja “f”, të Kushtetutës, individ mund t’i drejtohet Gjykatës për gjykimin përfundimtar të pretendimeve për cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e kësaj të drejte. Shterimi i mjeteve kërkon që individ të shfrytëzojë në shkallët e sistemit gjyqësor të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për rivendosjen e të drejtave të pretenduara. Ai përbën kusht paraprak që duhet të përmbushet nga kërkuesi, përpara se t’i drejtohet Gjykatës. Ky rregull nënkupton jo vetëm që kërkuesi t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instance të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 32, datë 28.12.2009*;

nr. 6, datë 4.3.2010; nr. 15, datë 19.4.2013 të Gjykatës Kushtetuese).

11. Në kuptim të sa më sipër, Gjykata vëren se pretendimi se Gjykata e Apelit Vlorë, në kundërshtim me nenet 153 dhe 154 të KPC-së, ka lejuar ndryshimin e objektit të padisë dhe shkakut ligjor të saj, nuk rezulton që të jetë ngritur në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë. Në këto kushte, në lidhje me këtë pretendim, kërkuesit nuk kanë shteruar mjetet e ankimit, në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës.

12. Në lidhje me pretendimin se në gjykim nuk është thirrur Avokatura e Shtetit, çka, sipas kërkuesve, përbën cenim të parimit të kontradiktoritetit, Gjykata vlerëson se kërkuesit nuk legjitimohen, pasi ata mund të pretendojnë para kësaj Gjykate vetëm cenimin e të drejtave të tyre kushtetuese dhe nuk mund të mbrojnë të drejtat e individëve/subjekteve të tjerë. Për më tepër, kërkuesit e lidhin praninë e këtij subjekti me mbrojtjen e të drejtave të shtetit dhe nuk kanë argumentuar se në ç'mënyrë, kjo shkelje e pretenduar, i ka prekur në të drejtën e tyre për një proces të rregullt ligjor.

B. Lidhur me pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike

13. Kërkuesit pretendojnë se në bazë të parimit të sigurisë juridike, vendimet e KKKP-së, që kanë disponuar për njohjen pronarë dhe kthimin e pronës trashëgimlënësve të tyre, nuk mund të viheshin më në diskutim nga gjykatat dhe se subjekti i interesuar mund të njihej pronar vetëm në rrugë administrative, pra me vendim të po këtij komisioni.

14. Në jurisprudencën e saj, Gjykata ka theksuar se në rastin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë, siguria juridike nënkupton që, në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim. Pra, kur vendimi ka marrë formë të prerë, ai është i detyrueshëm për palët, trashëgimtarët e tyre, për personat që tërheqin të drejta nga palët, për gjykatën që ka dhënë vendimin dhe për të gjitha gjykatat dhe institucionet e tjera. Asnjë gjykatë nuk mundet të gjykojë sërish të njëjtën padi kundrejt të njëjtave palë (*shih vendimin nr. 23, datë 8.6.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në çështjen objekt shqyrtimi, rezulton se subjekti i interesuar i është drejtuar KKKP-së, për njohjen pronar dhe kthimin e pronës, dhe pasi ky organ i ka refuzuar kërkesën, me arsyetimin se ishte shprehur njëherë për atë pronë, e ka orientuar subjektin e interesuar t'i drejtohet gjykatës. Në këto kushte, vendimet e KKKP-së Vlorë janë bërë objekt i shqyrtimit gjyqësor, dhe në përfundim të gjykimit, bazuar në provat e administruara dhe aktet e ekspertimit, gjykata e apelit ka vlerësuar se midis pronave ka mbivendosje dhe se subjekti i interesuar ka arritur të provojë titullin e pronësisë, në ndryshim nga trashëgimlënësit e kërkuesve, të cilët janë mbrojtur me anë të vendimeve gjyqësore të vërtetimit të faktit.

16. Gjykata ka theksuar se parimi i shtetit të së drejtës kërkon, gjithashtu, që veprimtaria e organeve të administratës publike të rregullohet jo vetëm me ligj, por edhe që kjo veprimtari, në raport me të drejtat e shtetasve, t'i nënshtrohet kontrollit gjyqësor. Prandaj, sipas nenit 42 të Kushtetutës, individit ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës edhe kur cenimi i të drejtave, i lirive dhe i interesave kushtetues e ligjorë të tij ka ardhur nga akti apo veprimtaria e organeve të administratës publike. Njohja, kthimi dhe kompensimi i pronës bëhet nëpërmjet një organi administrativ mbi kërkesën që ish-pronari i drejton organeve përkatëse të administratës publike dhe nëse individit kërkues nuk është dakord me vendimin e Komisionit, ai ka të drejtë ta kundërshtojë këtë vendim drejtpërdrejt në gjykatë. Gjatë shqyrtimit gjyqësor, përveç të tjerave, hetohet e vërtetohet dhe fakti nëse subjektit i është cenuar apo jo e drejta e pronësisë dhe çdo vendim gjykate që do të anulonte pjesërisht ose plotësisht vendimet e organit përkatës të administratës, duhet të konfirmojë njëkohësisht edhe të drejtën e tij të pronësisë. Prandaj, Gjykata ka vlerësuar se kur shqyrtohet një mosmarrëveshje e tillë, gjykata ka juridiksion dhe kompetencë jo vetëm që të anulojë pjesërisht ose plotësisht vendimet e organit administrativ, por njëkohësisht edhe të njohë e të kthejë pjesërisht ose plotësisht pronën në favor të tyre. Në këtë kuptim, Gjykata ka vlerësuar se kthimi i drejtpërdrejtë i pronës nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në rastet kur ajo shqyrton ankesat ndaj vendimeve të KKKP-ve, nuk përbën tejkalim të juridiksionit gjyqësor (*shih vendimin nr. 27, datë 27.7.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se, në rastin konkret, vlerësimi i ligjshmërisë së vendimeve të KKKP-së nga ana e gjykatës, nuk përbën cenim të parimit të sigurisë juridike dhe, për pasojë, ky pretendim i kërkuesve është i pabazuar.

C. Lidhur me pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

18. Kërkuesit pretendojnë se vendimi i Kolegjit Civil nuk ka respektuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi ai nuk ka dhënë përgjigje të arsyetuar lidhur me shkaqet që e kanë çuar në mospranimin e rekursit për shqyrtim në seancë gjyqësore.

19. Gjykata ka theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor, që i garantohet individit nga nenet 42, 142/1 të Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (*shih vendimet nr. 8, datë 16.3.2011; nr. 25, datë 10.6.2011; nr. 8, datë 28.2.2012; nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë.

Vendimi mund të kontrollohet nga një gjykatë më e lartë sipas procedurave përkatëse dhe, që kjo të jetë e mundur, duhet bërë arsyetimi i vendimit, në të cilin gjyqtari tregon me qartësi faktet dhe ligjin e zbatueshëm, të cilat e kanë çuar në bërjen e një zgjedhjeje ndërmjet disa mundësive. Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit, përbëjnë aktin procedural kryesor të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim (*shih vendimet nr. 23, datë 4.11.2008; nr. 7, datë 9.3.2009; nr. 8, datë 16.3.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë dhe ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese. Konkluzionet e pjesës arsyetuese duhet të bazohen jo vetëm në aktet ligjore, por edhe në parimet dhe rregullat që karakterizojnë mendimin e shëndoshë e logjik (*shih vendimet nr. 38, datë 30.12.2010; nr. 20, datë 13.4.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, vlerësimi i zbatimit të këtij parimi bëhet rast pas rasti, pasi detyrimi i gjykatave për ta respektuar atë ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete dhe natyrës së vendimit dhe masa e arsyetimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 25, datë 10.6.2011; nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Gjykata vëren se, në këtë drejtim, neni 310/1 i KPC-së parashikon se vendimi i gjykatës duhet të përmbajë hyrjen, pjesën përshkruese-arsyetuese dhe pjesën urdhëruese, duke përcaktuar, në paragrafët e tjerë, elementet që duhet të përmenden në secilën prej këtyre pjesëve. Ndërsa për gjykimin në Gjykatën e Lartë, KPC-ja sanksionon se rekursi, ndër të tjera, duhet të përmbajë shkaqet për të cilat kërkohet prishja e vendimit, duke iu referuar normave ligjore mbi të cilat mbështetet (neni 475/ç) dhe se shqyrtimi i çështjes në kolegjet seleksionuese konsiston në një vlerësim të këtyre shkaqeve. Nëse rekursi bëhet për shkaqe të ndryshme nga ato që i lejon ligji, ai nuk pranohet dhe mospranimi i tij vendoset nga kolegji i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit (neni 480). Nga parashikimet e këtyre dispozitave të KPC-së, si dhe bazuar në veçoritë e gjykimit në Gjykatën e Lartë dhe në praktikën e saj, Gjykata ka vlerësuar se në funksion të realizimit të vëzhgimit publik të administrimit të drejtësisë, si dhe të koherencës së vendimit gjyqësor, në mënyrë që përfundimi

i procesit të vlerësimit të gjykatës të jetë i mbështetur, përmbajtja e vendimit përbën premisën për përmbushjen e standardit të arsyetimit të vendimit, i cili në këtë drejtim duhet të plotësojë dhe të përmbajë kriteret e përcaktuara nga dispozitat ligjore përkatëse dhe ato të elaboruara nga jurisprudenca kushtetuese e konsoliduar (*shih vendimin nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në rastin konkret, Gjykata vëren se vendimi i mospranimit i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë përmban, në pjesën hyrëse të tij, objektin e padisë, disponimet e gjykatës së shkallës së parë dhe asaj të apelit dhe faktin se kundër vendimit të kësaj të fundit kanë paraqitur rekurs pala e paditur (trashëgimlënësit e kërkuësve), por nuk përmban shkaqet që ata kanë parashtruar në rekurs. Në pjesën arsyetuese, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë është mjaftuar me përfundimin se rekursi i paraqitur nuk përmban shkaqe nga ato që parashikon neni 472 i KPC-së, duke vendosur, në pjesën urdhëruese, mospranimin e tij. Nga leximi në tërësi i vendimit, Gjykata vlerëson se, për shkakun e lartpërmendur, rrjedha logjike e përdorur në vendim nuk rezulton e qartë dhe e kuptueshme dhe se argumentet e pjesës hyrëse nuk janë të lidhura logjikisht me pjesën arsyetuese dhe atë urdhëruese. Ato nuk formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, çka bën që përmbajtja dhe arsyetimi i tij të mos ketë një harmoni të brendshme. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se mungesa e paraqitjes së shkaqeve të parashtruara në rekurs, në vendimin e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë përbën një të metë, të pakapërcyeshme, të përmbajtjes së vendimit dhe të arsyetimit të gjykatës.

23. Gjykata, nisur nga sa u argumentua më sipër, si dhe bazuar në qëndrimin e konsoliduar të saj në këtë drejtim, vlerëson se, edhe në rastin konkret në shqyrtim, vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, që ka vendosur mospranimin e rekursit, nuk ka respektuar standardin kushtetues të arsyetimit të vendimit gjyqësor. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuësve në këtë aspekt është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.¹

¹ Gjyqtarët B. Dedja dhe V. Kristo votuan për pranimin e kërkesës me mendim paralel.

- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, të vendimit nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

- Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Fatmir Hoxha, Gani Dizdari

Anëtare kundër: Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj

MENDIM PARALEL

1. Gjykata Kushtetuese (Gjykata) ka pranuar pjesërisht pretendimet e kërkuësve Feride Dautaj etj. dhe ka shfuqizuar, si të papajtueshëm me Kushtetutën, vendimin nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Pavarësisht se në qëndrimin përfundimtar pajtohem me vendimin e shumicës, sikurse jam shprehur dhe më parë (*shih mendimin paralel të vendimeve nr. 31, datë 10.7.2013; nr. 26, datë 24.6.2013; nr. 22, datë 20.5.2013; nr. 3, datë 19.2.2013, të Gjykatës Kushtetuese*), nuk jam në një mendje me argumentet në të cilat ajo e mbështet vendimin e saj.

2. Paraqitja formale (ndonëse e nevojshme) e pretendimeve në pjesën hyrëse të vendimit të Gjykatës së Lartë, në vlerësimin tim, megjithëse shërben për të ndrequr një mangësi në formulimin e vendimeve nga Kolegjet e Gjykatës së Lartë, mbetet skematike dhe e padobishme, pa vlerësuar atë që është më e rëndësishme në një vendim gjyqësor, pikërisht pjesën arsyetuese e cila lidhet drejtpërdrejt me standardin kushtetues të arsytimit të vendimit. Një qëndrim i tillë i shumicës, mbi të gjitha, jo vetëm anashkalon jurisprudencën e kësaj Gjykate lidhur me unitetin dhe logjikën e vendimit në të gjitha elementet përbërëse të tij, por edhe nuk i shërben aspak kërkuës, e cila pretendimet e saj për proces të parregullt ligjor i lidh me cenimin e të drejtave të saj kushtetuese. Megjithëse vendimit objekt shqyrtimi të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë i mungon tërësisht pjesa arsyetuese, pra vlerësimi i pretendimeve të kërkuësve të parashtruara në rekursin e tyre, shumicës i “intereson” vetëm përshkrimi i pretendimeve në pjesën hyrëse të vendimit. Shumica, ndonëse me të drejtë, në vendim, i referohet dhe nenit 310/1 të Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilit vendimi i gjykatës duhet të përmbajë hyrjen, pjesën përshkruese-arsyetuese dhe pjesën urdhëruese, më tej, në arsytimin e saj, në mënyrë alogjike dhe kontradiktore bën një shkëputje formale të këtyre elementeve përbërëse, duke i dhënë vlerë të veçantë pjesës hyrëse në të cilën zënë vend parashtrimet e pretendimeve të palëve.

3. Duke përmbledhur mendimin tim tashmë të njohur, vlerësoj se një riformulim i vendimit nga ana e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë në linjën e kërkuar nga shumica

e kësaj Gjykate, nuk i shërben efektivitetit të gjykimit kushtetues. Përveç formalizmit, ky vendim nuk përmbush pritshmëritë e kërkuësve, të cilët, në këto rrethana, mund t'i drejtohen përsëri kësaj Gjykate lidhur me cenimin e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në aspektet e pretenduara dhe të mbetura pa përgjigje.

4. Përfundimisht, në vlerësimin tim, mungesa në vendimin e Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë e pjesës arsyetuese, pa nënvlerësuar aspak pjesët e tjera të tij të cilat së bashku përbëjnë një unitet, cenon në thelb standardin e arsytimit të vendimit. Mungesa e kësaj pjese, nga ana tjetër, i heq mundësinë Gjykatës për të vlerësuar nga pikëpamja kushtetuese pretendimet e kërkuës në raport me vendimmarrjen e gjykatës më të lartë të sistemit të juridiksionit të zakonshëm. Një qëndrim i kundërt, si në rastin në fjalë, jo vetëm bie ndesh me Kushtetutën dhe standardin e vendosur nga kjo Gjykatë, por njëkohësisht e bën vendimmarrjen e saj formale dhe aspak efektive.

Anëtar: Vladimir Kristo

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me kërkuës Feride Dautaj etj., jemi kundër qëndrimit të shumicës për shfuqizimin, si të papajtueshëm me Kushtetutën, të vendimit nr. 00-2012-682, datë 2.4.2012, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, vetëm me argumentin se në vendim mungon parashtrimi i shkaqeve të ngritura në rekurs.

2. Pasi ka marrë në shqyrtim pretendimet e paraqitura në kërkesë, shumica ka vlerësuar se pretendimi se Gjykata e Apelit Vlorë ka lejuar ndryshimin e objektit të padisë dhe shkakut ligjor të saj, nuk mund të merret në shqyrtim, pasi ai nuk është ngritur më parë në shkallët e tjera të gjykimit, pra kërkuësit nuk kanë shteruar mjetet e ankimit, në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, kurse pretendimin për cenimin e parimit të sigurisë juridike e ka konsideruar si haptazi të pabazuar. Lidhur me pretendimin për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, kërkuësit kanë pretenduar se vendimi i Kolegjit Civil nuk ka dhënë përgjigje të arsyetuar lidhur me shkaqet që e kanë çuar në mospranimin e rekursit për shqyrtim në seancë gjyqësore. Gjykata, në lidhje me këtë pretendim, ka vlerësuar se vendimi i mosprimit i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë nuk përmban shkaqet e parashtruara në rekurs, çka përbën një të metë, të pakapërcyeshme, të përmbajtjes së vendimit dhe të arsytimit të gjykatës (*shih paragrafin 22 të vendimit*).

3. Ne, gjyqtarët në pakicë, vlerësojmë se ky qëndrim i Gjykatës, megjithëse shërben për të ndrequr një mangësi në formulimin e vendimeve të mosprimit nga kolegjet e Gjykatës së Lartë, është i padobishëm dhe, mbi të gjitha, ai i jep vendimmarrjes të shumicës një karakter formal.

4. Në lidhje me parimin e arsytimit të vendimit gjyqësor, në jurisprudencën e saj, Gjykata ka theksuar se

ajo e vlerëson zbatimin e tij rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme këtë detyrim (*shih vendimin nr. 25, datë 10.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, ndërsa ka pranuar se jo çdo shkelje e rregullave procedurale e bën procesin të parregullt në kuptimin kushtetues, ka pranuar, gjithashtu, se ndikim të drejtpërdrejtë në një proces ligjor kanë ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të individit. Duke shkuar më tej, Gjykata nuk ka pranuar pretendimet për cenimin e parimeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor në rastet kur gjykata e shkallës më të lartë ka plotësuar apo korrigjuar mangësitë e gjykatave të shkallëve më të ulëta në plotësimin e standardeve dhe elementeve të një procesi të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 21, datë 1.10.2008; nr. 40, datë 22.9.2011; nr. 18, datë 2.4.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

5. Gjykata, referuar natyrës së gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, ka tashmë një qëndrim të konsoliduar, sipas të cilit kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Një linjë e tillë lidhur me raportin ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, kur është rasti i shqyrtimit nga ana e Gjykatës Kushtetuese të kërkesave individuale, në bazë të nenit 131/f të Kushtetutës, udhëhiqet nga parimi i subsidiaritetit (komplementaritetit) (*shih vendimet nr. 4, datë 28.2.2006; nr. 19, datë 2.4.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata duhet të investohet vetëm nëse konstaton shkelje të parimeve të procesit të rregullt ligjor, dhe nëse këto shkelje nuk janë konstatuar dhe riparuar nga Gjykata e Lartë. Në rast se Gjykata nuk arrin në një përfundim të tillë, pra që procesi i zhvilluar në të tri shkallët e gjykimit është i cenusshëm nga pikëpamja kushtetuese, ajo nuk mundet që të shfuqizojë një vendim të Gjykatës së Lartë, vetëm me arsyetimin se ai nuk përmban shkaqet e paraqitura në rekurs. Megjithatë, në vlerësimin tonë, kjo nuk e pengon Gjykatën që, edhe në rastet e mospranimit të kërkesës, t'i tërheqë vërejtje Gjykatës së Lartë në mënyrë që të riparojë këto të meta në të ardhmen.

6. Detyrimi që kanë gjykatat për të arsyetuar vendimet e tyre, nuk mund të interpretohet sikur kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palës ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 23, datë 4.11.2008; nr. 35, datë 25.7.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Detyrimi i gjykatave për të respektuar këtë standard ndryshon në varësi të rrethanave të çështjes konkrete dhe natyrës së vendimit dhe masa e arsyetimit varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimin nr. 25, datë 10.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Lidhur me zbatimin e këtij detyrimi nga ana e Gjykatës së Lartë, për vendimet e dhëna prej saj në dhomë këshillimi, Gjykata ka vlerësuar se mënyra e formulimit të pjesës

arsyetuese të këtij vendimi, se “*rekursi nuk përmban shkaqe ligjore*”, është e rregullt. Fakti se në këtë pjesë të vendimit nuk u jepet përgjigje e detajuar të gjitha pretendimeve të palëve, nuk do të thotë se ky vendim është i paarsyetuar, përderisa shkaqet e parashtruara në rekurs, që serviren si shkaqe ligjore për prishjen e vendimit të gjykatës së apelit, nuk gjejnë mbështetje as në ligj dhe as në materialet e çështjes. Sipas Gjykatës, kjo formë arsyetimi është tashmë e konsoliduar në praktikën e Gjykatës së Lartë, përderisa shpreh, në thelb, shkaqet e mospranimit të rekursit, nga ana e kolegjeve të saj, gjatë shqyrtimit të tij paraprak në dhomën e këshillimit dhe nuk paraqet ndonjë mangësi, e cila mund të ndikojë negativisht në drejtim të garantimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 17, datë 16.5.2011; nr. 26, datë 13.6.2011; nr. 37, datë 19.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

7. Të njëjtin qëndrim mban edhe GJEDNJ-ja, e cila ka vlerësuar se detyrimi që ka një gjykatë vendase për të arsyetuar vendimet e saj, nuk mund të interpretohet sikur kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palës ndërgjyqëse dhe se, kur Gjykata e Lartë nuk pranon një rekurs për shkak se nuk është parashtruar baza ligjore e çështjes, kërkesat e nenit 6 të Konventës mund të plotësohen me një arsyetim shumë të kufizuar (*shih vendimet e GJEDNJ-së në çështjet Marini kundër Shqipërisë, datë 18.12.2007 §105; Mishgjoni kundër Shqipërisë, datë 7.12.2010, § 51*).

8. Bazuar në standardet e mësipërme, vlerësojmë se, në rastin konkret, për sa Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, kjo do të thotë se të gjitha shkaqet e ngritura në të nga kërkuesit, edhe pse nuk janë paraqitur formalisht në atë vendim, kanë qenë të pabazuara. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, pavarësisht se në vendim nuk paraqet cilat janë shkaqet e kundërshtimit të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë, në dhomën e këshillimit ka realizuar një proces vlerësimi të atyre shkaqeve, nëpërmjet të cilit ka arritur në konkluzionin e shprehur në dispozitiv. Mungesa e shkaqeve të rekursit në vendim, vetëm formalisht, nuk do të thotë se rekursi nuk është marrë në shqyrtim në dhomë këshillimi (pra se kërkuesit nuk janë dëgjuar), ashtu siç edhe e kundërta e kësaj (një vendim me shkaqe në të) nuk është e mjaftueshme për të arritur në përfundimin se e drejta për t'u dëgjuar është respektuar. Nga kjo pikëpamje, vlerësojmë se ky element i vendimit të dhomës së këshillimit ka karakter thjesht formal në përmbajtjen e vendimit gjyqësor.

9. Edhe po t'i referohemi nenit 310/1 të KPC-së, i cili parashikon elementet që duhet të përmbajë një vendim gjyqësor, në asnjë nga elementet e pjesës hyrëse, përshkruese apo arsyetuese nuk është parashikuar vendosja e shkaqeve të ankimit. Dispozita kërkon nga gjykata paraqitjen e arsyeve në të cilat ajo mbështet vendimin, që

në rastin konkret është mungesa e shkaqeve të parashikuara në nenin 472 të KPC-së.

10. Në përfundim të analizës së mësipërme, vlerësojmë se, për arsye se nga procesi gjyqësor nuk rezulton cenimi i standardeve të një procesi të rregullt ligjor, Gjykata nuk duhej të vendoste shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë, vetëm për arsyen e mosparaqitjes në të, të shkaqeve të rekursit.

Anëtare: Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha

VENDIM

Nr. 29, datë 15.5.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “ “
Sokol Berberi	anëtar i “ “
Vitore Tusha	anëtare e “ “
Fatmir Hoxha	anëtar i “ “
Gani Dizdari	anëtar i “ “
Besnik Imeraj	anëtar i “ “
Fatos Lulo	anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	anëtare e “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datat 10.10.2013, 31.10.2013, 16.1.2014 dhe 6.2.2014 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr.38/11 Akti, që i përket palëve:

KËRKUESE: Elmoza Gorja

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Shoqëria “Baja” sh.p.k., Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave Tiranë, Këshilli i Rregullimit të Territorit, Bashkia Tiranë

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimeve nr.5150, datë 4.6.2008 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.1067, datë 24.9.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.00-2012-1299, datë 1.6.2012 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 43, 131/f dhe 133 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes, Altina Xhoxhaj, shqyrtoi dokumentet e paraqitura dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesja Elmoza Gorja është një nga trashëgimtarët e shtetasit Xh.P., të cilit, me vendimin nr. 812, datë 21.10.1994, të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KKKP) Tiranë, i është njohur e drejta e pronësisë mbi një sipërfaqe truall prej 20.000 m², duke u kthyer si truall i lirë një sipërfaqe prej 4.700 m² dhe duke u kompensuar për një sipërfaqe prej 15.300 m², kurse me vendimin nr. 283, datë 26.8.2000 të KKKP-së Tiranë është vendosur t'i kthehet si truall i lirë një sipërfaqe prej 1.685,3 m² dhe të kompensohet për sipërfaqen prej 13.614,7 m².

2. Në vitin 2005, trashëgimtarët e subjektit të shpronësuar i janë drejtuar KKKP-së Tiranë, duke kërkuar që t'u kthehet si truall i lirë edhe një sipërfaqe prej 400 m², e cila përfshihet në sipërfaqen e truallit të kthyer si të lirë me vendimin nr. 812, datë 21.10.1994 të KKKP-së. Kjo kërkesë i është kaluar për shqyrtim Komitetit Shtetëror të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KSHKKP), i cili me vendimin nr. 128, datë 31.5.2006 ka vendosur rrëzimin e kërkesës, me arsyetimin se 200 m² është i zënë me ndërtim të përhershëm (sipërfaqja funksionale e tij) dhe 146 m² është e zënë me trotuar dhe rrugë.

3. Në këto kushte, kërkuesja ka zgjedhur rrugën gjyqësore për kundërshtimin e vendimit të mësipërm të KSHKKP-së dhe detyrimin e palës së paditur (Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave) që t'i kthejë, trashëgimtarëve të ish pronarit Xh.P., sipërfaqen prej 200 m² truall të lirë, e ndodhur brenda sipërfaqes prej 13.614,7 m² (të miratuar për kompensim), duke e zbritur atë nga kjo e fundit.

4. Me vendimin nr. 5150, datë 4.6.2008, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka vendosur rrëzimin e kërkesë padisë.

5. Me vendimin nr. 1067, datë 24.9.2009, Gjykata e Apelit Tiranë ka lënë në fuqi vendimin e mësipërm të gjykatës së shkallës së parë. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë kërkuesja Elmoza Gorja.

6. Me vendimin nr. 00-2012-1299, datë 1.6.2012, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në dhomë këshillimi, ka vendosur mospranimin e rekursit, për arsye se ai nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të KPC-së.

II

7. **Kërkuesja Elmoza Gorja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese, me kërkesë për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore të tri shkallëve të gjykimit, duke paraqitur këto shkaqe:

7.1. Kërkesëpadia është paraqitur brenda afateve ligjore, në ndryshim nga sa parashtrrojnë gjykatat. Neni 328 i KPC-së parashikon se afati 30-ditor i ankimit

fillon nga marrja dijëni të aktit dhe jo nga shpallja e tij. Gjatë hetimit gjyqësor asnjë nga palët nuk arriti të provojë datën e marrjes dijëni të vendimit të organit administrativ nga ana e kërkuësës. Gjykata nuk mundet ta llogarisë këtë afat pa pasur një provë (me shkresë) ku konfirmohet njoftimi i aktit.

7.2. Konflikti gjyqësor lidhet edhe me faktin se shoqëria ndërtuese e objektit mbi truall ka dalë jashtë kufijve të lejes së ndërtimit të miratuar. Në këto kushte, kërkesa për zgjidhjen e këtij konflikti civil nuk ka afat.

7.3. Në ligjin për kthimin dhe kompensimin e pronës nuk ka afate të caktuara për ankimin ndaj vendimeve të KSHKKP-së. Në këtë rast kemi të bëjmë me një mbivendosje të pronës së pretenduar, pra kemi të bëjmë me një vendim administrativ të pavlefshëm që nuk sjell pasoja. Ky akt administrativ është i pavlefshëm edhe për arsye se atij i mungojnë ekstremitetet ligjore, nuk është firmosur nga titullari i institucionit dhe, si i tillë, nuk ka afat për goditjen e tij.

7.4. Gjykatat kanë treguar njëanshmëri në favor të palëve të paditura në gjykim dhe provat e paraqitura nga kërkuësja nuk janë vlerësuar e shqyrtuar nga gjykatat. Gjykata e shkallës së parë është bazuar mbi një akt ekspertimi të pamiratur nga ekspertja dhe pa plotësuar detyrat e lëna nga gjykata, si dhe nuk ka pranuar kërkesën e kërkuësës për përsëritjen e ekspertimit.

7.5. Në vendimin e saj, fillimisht gjykata shprehet se ekspertët kanë dalë në konkluzionin se nuk ka mbivendosje dhe më pas shprehet se ka mbivendosje mes pronave.

7.6. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke anashkaluar kërkesat ligjore të paraqitura në rekurs dhe duke vendosur mospranimin e tij, i ka cenuar kërkuësën të drejtën e pronës dhe të drejtën për t'u dëgjuar në një proces të rregullt.

8. Subjekti i interesuar Agjencia e Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (AKKP), përfaqësuar nga Avokatura e Shtetit, ka paraqitur këto prapësime:

8.1 Pretendimi i kërkuësës për cenimin e të drejtës së pronës nuk mund të pranohet, pasi Gjykata Kushtetuese shqyrton ato kërkesa që lidhen me cenimin e të drejtës për një proces të rregullt.

8.2 Kërkuësja pretendon se gjykatat nuk kanë vlerësuar dhe shqyrtuar provat e administruara dhe se janë mbështetur në një akt ekspertimi të jashtëligjshëm. Ky pretendim i kërkuësës, në fakt, i referohet çmuarjes që gjykatat i kanë bërë aktit të ekspertimit dhe, si i tillë, nuk hyn në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese. Është kompetencë e gjykatës që gjykon çështjen në themel, të vlerësojë nëse një akt ekspertimi është i mjaftueshëm së bashku me provat e tjera të administruara dhe, në këtë kuptim, edhe të vlerësojë nëse nevojitet kryerja e një akti të ri apo plotësimi i tij.

8.3 Kërkuësja pretendon se gjykatat e kanë konsideruar padinë e parashkruar në kundërshtim me ligjin dhe se kanë dhënë vendime me kontradikta të brendshme. Ky pretendim është i pabazuar, pasi gjykatat nuk kanë përcaktuar një datë të njoftimit të aktit administrativ, i cili do të përbënte datën e fillimit të afatit të parashkrimit. Në lidhje me faktin nëse sheshi i ndërtimit mbivendoset me pronën që i është njohur kërkuësës, kontradikta që rezulton në vendimin e gjykatës së shkallës së parë është korrigjuar nga gjykata e apelit, e cila e ka bazuar arsyetimin e saj në faktin se mes pronave nuk ka mbivendosje.

8.4 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar në Gjykatën e Lartë, pasi është kompetencë e Kolegjit Civil të asaj gjykate, në përputhje me nenin 480 të KPC-së, të vlerësojë nëse rekursi përmban shkaqe për kalimin e tij për shqyrtim në seancë gjyqësore.

8.5 Pretendimet e tjera të kërkuësës, që lidhen me pavlefshmërinë e vendimit të AKP-së dhe se gjykatat kanë dalë tej objektit të padisë, i takojnë themelit të çështjes, i cili nuk është objekt gjykimi në Gjykatën Kushtetuese dhe në këto pretendime nuk është evidentuar cenimi i ndonjë standardi të procesit të rregullt ligjor.

9. Subjekti i interesuar, shoqëria “Baja” sh.p.k., ka paraqitur këto prapësime përpara Gjykatës:

9.1. Vendimet gjyqësore, të kundërshtuara nga kërkuësja, të cilat kanë rrëzuar padinë e paraqitur prej saj, janë rrjedhojë e një procesi të rregullt ligjor. Gjatë gjykimit të çështjes në gjykatat e faktit, kërkuësës i është dhënë mundësia të dëgjohet, të mbrohet dhe i janë pranuar dhe shqyrtuar të gjitha provat e paraqitura. Gjykata, me iniciativë, ka caktuar edhe një grup ekspertësh, çka provon se ajo nuk është kufizuar në hetim vetëm në pretendimin e ngritur në proces nga ky subjekt lidhur me afatet prekluzive të ngritjes së padisë.

9.2. Moskthimi i një pasurie që përdoret për interes publik nuk është cenim i pronës, por në raste të tilla për pronarin lind e drejta kushtetuese për kompensim nga shteti.

9.3. Pretendimet për procedurën e caktimit të ekspertëve, mënyrës së marrjes në shqyrtim të aktit të ekspertimit dhe vlerësimit të tij, nuk mund të jenë objekt shqyrtimi nga Gjykata Kushtetuese. Këto pretendime janë trajtuar në gjykimin e zakonshëm dhe u është dhënë përgjigje përfundimtare.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuësës

10. Gjykata Kushtetuese (Gjykata) vlerëson, paraprakisht, se kërkuësja legjitimohet *ratione personae*, në bazë të nenit 134/2, shkronja “g” të Kushtetutës, si

edhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit të parashikuar nga neni 30, pika 2, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, në kuptim të nenit 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet kësaj Gjykate për pretendime që lidhen me cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, kurse pretendimet që kanë të bëjnë me mënyrën e marrjes dhe vlerësimit të provave, interpretimin e ligjit material dhe procedural dhe zbatimin e tij në çështjet konkrete, janë çështje që bëjnë pjesë në juridiksionin e gjykatave të zakonshme. Gjykata vëren se kërkesja ka pretenduar, mes të tjerash, se vendimet gjyqësore janë marrë në kundërshtim me ligjin, si dhe jashtë kontekstit të provave të administruara në dosjen gjyqësore. Ajo pretendon, gjithashtu, se gjykatat janë bazuar në një akt ekspertimi të pamiruar, se nuk kanë pranuar kërkesën për përsëritjen e tij si edhe se subjekti i interesuar, shoqëria “Baja” sh.p.k. ka shkelur ligjin për urbanistikën, duke dalë jashtë sheshit të ndërtimit dhe njollës së ndërtimit, në raport me lejen e sheshit dhe të ndërtimit të miratuar, çka ka sjellë mbivendosje me pronën e saj. Në lidhje me këto pretendime të kërkuësës, Gjykata vlerëson se ato nuk hyjnë në juridiksionin kushtetues dhe, për rrjedhojë, kërkesja nuk legjitimohet *ratione materiae*, për sa kohë ajo nuk ka arritur t’i ngrejë ato në nivel kushtetues.

B. Lidhur me pretendimin për cenimin e të drejtës së aksesit në gjykatë

11. Kërkesja pretendon se kërkesëpadia është paraqitur brenda afateve ligjore dhe se gjatë hetimit gjyqësor asnjë nga palët nuk arriti të provoje datën e marrjes dijeni prej saj të vendimit të organit administrativ të kundërshtuar. Po ashtu, ajo pretendon se konflikti gjyqësor i inicuar prej saj është një konflikt civil, ndaj kërkesa për zgjidhjen e tij nuk ka afat.

12. Gjykata ka theksuar se, bazuar në parimin *jura novit curia*, ajo mund të vlerësojë vetë nëse pretendimet e ngritura në kërkesë bien në fushën e veprimit të një dispozite të caktuar, që nuk është parashtruar para saj dhe nuk e konsideron veten të detyruar nga cilësimi që i është bërë fakteve të çështjes nga kërkuësi (*shih vendimet nr. 27, datë 9.5.2012; nr. 50, datë 9.5.2012; nr. 19, datë 25.4.2013; nr. 27, datë 24.6.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se pretendimet e mësipërme të kërkuësës, duhet të trajtohen në këndvështrim të respektimit të së drejtës së aksesit në gjykatë, si pjesë e të drejtës për një proces të rregullt ligjor.

13. Administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t’i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Aksesit në gjykatë duhet të jetë

substantiv, dhe jo thjesht formal. E drejta për t’iu drejtuar gjykatës është një nga aspektet e së drejtës për gjykim, e sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës. Mohimi i së drejtës për t’iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj, për pretendimet e ngritura, përbën cenim të së drejtës themelore për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 7, datë 11.3.2008; nr. 14, datë 3.6.2009 të Gjykatës Kushtetuese*). Neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së sanksionojnë në vetvete jo vetëm të drejtën e individit për t’iu drejtuar gjykatës, por edhe detyrimin e shtetit që t’ia garantojë atij këtë akses. E drejta e aksesit në gjykatë mund t’i nënshtrohet kufizimeve deri në atë masë sa ato të mos cenojnë thelbin e kësaj të drejte. Në rast se mohohet një e drejtë e tillë, procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, para së gjithash, një kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera. Shteti i të drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t’iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 18, datë 8.7.2009; nr. 4, datë 5.2.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Gjykata ka theksuar se mbrojtja kushtetuese dhe ligjore e të drejtave dhe lirive të individit mund të realizohet vetëm kur ushtrohet brenda afateve ligjore të përcaktuara. Përcaktimi i këtyre afateve nuk përbën një qëllim në vetvete, por bëhet për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve dhe në funksion të parimit të sigurisë juridike. Mospërcaktimi i këtyre afateve do të çonte në një situatë të tillë ku konfliktet gjyqësore asnjëherë nuk do të zgjidheshin përfundimisht mes palëve dhe situata e tyre do të ishte e pasigurt, pasi në çdo moment, një e drejtë e fituar me një vendim gjyqësor, potencialisht do të mund të cenohej apo prekej me një vendim të dhënë nga një gjykatë më e lartë (*shih vendimet nr. 5, datë 2.3.2010; nr. 38, datë 5.7.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, neni 328 i KPC-së, në fuqi në kohën e paraqitjes së padisë në gjykatë, parashikonte se “Afati për paraqitjen e padisë ndaj një akti administrativ është 30 ditë nga dita e shpalljes ose e njoftimit të vendimit të organit më të lartë administrativ, që ka shqyrtuar ankesën në rrugë administrative, përveç kur ligji parashikon ankimin e drejtpërdrejtë në gjykatë...”. Po ashtu, neni 18/2 i ligjit nr. 9235, datë 29.7.2004 “Për kthimin dhe kompensimin e pronës” (i ndryshuar me ligjet nr. 9388, datë 4.5.2005 dhe nr. 9583, datë 17.7.2006), ka parashikuar një afat 30-ditor për kundërshtimin në gjykatë, të vendimit të AKKP-së për kompensim të pronës, nga ana e subjektit të shpronësuar.

15. Gjykata ka theksuar se kontrolli i kushtetutshmërisë së një vendimi gjyqësor vlerësohet në një kontekst të caktuar faktesh që lidhen me të drejtën për proces të rregullt ligjor. Rastet që i paraqiten Gjykatës mbi bazën e ankimit të individëve, duhet të shqyrtohen domosdoshmërisht në bazë të provueshmërisë së fakteve të

dhëna. Marrja e vendimit për çështje kushtetuese kushtëzohet nga përcaktimi i fakteve kushtetuese, mbi bazën e të cilave vlerësohet respektimi i të drejtës për një proces të rregullt ligjor. Përderisa Gjykata Kushtetuese ka autoritetin për të vendosur përfundimisht për çështje të kushtetutshmërisë së procesit gjyqësor, ajo nuk mund ta ushtrojë këtë kompetencë pa analizuar faktet e natyrës kushtetuese (*shih vendimin nr. 5, datë 2.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese*). Në gjykimin kushtetues u takon palëve, kërkuesit dhe subjektit të interesuar, të parashtrojnë argumentet faktike dhe ligjore mbi të cilat mbështesin pretendimet e tyre, pra është detyrë e palëve të shpjegojnë arsyet të cilat kanë çuar, sipas këndvështrimit të tyre, në shkelje të standardeve të procesit të rregullt ligjor.

16. Në këtë kuptim, Gjykata vëren se objekt i gjykimit të iniciuar nga kërkuesja është kundërshtimi i një akti administrativ, vendimi nr. 128, datë 31.5.2006 i KSHKKP-së, që ka rrëzuar kërkesën e saj për kthimin si truall të lirë edhe të një sipërfaqeje prej 400 m², brenda asaj të njohur për kompensim. Duke qenë se kjo padi ka të bëjë me kundërshtimin e një akti administrativ, gjykatat u janë referuar afateve ligjore për kundërshtimin e këtyre lloj aktesh. Lidhur me momentin e marrjes dijeni për aktin, nga ku fillon të rrjedhë edhe afati për ankimin e tij, Gjykata vëren se kërkuesja, edhe pse ka barrën e provës për të provuar pretendimet e saj, nuk ka paraqitur asnjë provë, me anë të së cilës të provojë momentin e marrjes dijeni efektivisht, prej saj, të aktit të kundërshtuar, me qëllim që të argumentojë se ka respektuar afatin ligjor 30-ditor, për t'iu drejtuar gjykatës, çka do të sillte, për pasojë, edhe cenimin e vendimeve gjyqësore të kundërshtuara.

17. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkueses, për cenimin e të drejtës së aksesit në gjykatë, është haptazi i pabazuar.

C. Lidhur me pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

18. Kërkuesja pretendon se vendimet gjyqësore kanë kontradikta në arsyetimin e tyre, pasi fillimisht shprehen se mes pasurive nuk ka mbivendosje dhe, më pas, për të njëjtat pasuri, shprehen se ka mbivendosje.

19. Në jurisprudencën e saj, Gjykata ka theksuar domosdoshmërinë e arsyetimit të vendimeve gjyqësore, si një garanci për procesin ligjor. Vendimet gjyqësore që japin gjykatat e të gjitha niveleve në përfundim të gjykimit, përbëjnë aktin procedural kryesor të të gjithë procesit gjyqësor. Ato përmbledhin dhe finalizojnë përfundimisht qëndrimet që mban gjykata lidhur me çështjen në gjykim. Gjykata ka theksuar se vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes (*shih vendimet nr. 11, datë 2.4.2008;*

nr. 23, datë 4.11.2008; nr. 7, datë 9.3.2009; nr. 8, datë 16.3.2011 të Gjykatës Kushtetuese). Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre dhe ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë dhe duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose të fshehtë (*shih vendimet nr. 38, datë 30.12.2010; nr. 20, datë 13.4.2012; nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Në këtë kontekst, Gjykata ka theksuar se ajo e vlerëson arsyetimin e një vendimi gjyqësor vetëm në kuadrin e përmbushjes ose jo të standardeve të mësipërme, pasi nuk është detyrë e saj të analizojë provat dhe faktet ku është bazuar gjykata për zgjidhjen e çështjes së themelit. Kjo mbetet detyrë funksionale e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm dhe, në aspektin e kontrollit kushtetues, Gjykata verifikon nëse arsyetimi i vendimit gjyqësor i ka plotësuar ose jo kriteret e përcaktuara më sipër, të cilat garantojnë të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 55, datë 18.12.2012; nr. 3, datë 19.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në çështjen konkrete në shqyrtim, rezulton se gjykatat e zakonshme, me arsyetimin se vendimi i organit më të lartë administrativ mban datën 31.5.2006, kurse kërkesë padia objekt gjykimi është paraqitur në datën 23.4.2007, pra jashtë afatit ligjor, kanë vlerësuar se ajo është parashkruar. Megjithatë, gjykatat e kanë shqyrtuar në themel kërkesë padinë dhe kanë vlerësuar, në përfundim të gjykimit, se ajo është edhe e pambështetur në ligj e në prova. Lidhur me përfundimet e aktit të ekspertimit, në vendimin e saj gjykata e shkallës së parë shprehet, fillimisht, se pronat nuk kanë mbivendosje, kurse më pas shprehet se ato kanë mbivendosje për 3 m², fakte këto që, sipas kërkueses, janë kontradiktore dhe përbëjnë cenim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor. Gjykata vëren se, konflikti gjyqësor i iniciuar nga kërkuesja ka të bëjë me kthimin, si truall të lirë, të një sipërfaqeje prej 200 m², të përfshirë në atë pjesë të pasurisë që u është kompensuar pronarëve, kërkesë që është refuzuar për shkak se kjo sipërfaqe është e zënë me ndërtim të përhershëm, pra është sipërfaqe funksionale e tij. Është kjo sipërfaqe për të cilën, bazuar në konkluzionet e aktit

të ekspertimit, gjykata shprehet se nuk ka mbivendosje. Fakti se gjykata e shkallës së parë shprehet, në vijim, për një mbivendosje në një sipërfaqe prej 3 m², nuk e bën vendimin alogjik, pasi ky fakt nuk sjell asnjë pasojë në konkluzionin e arritur më parë prej saj, lidhur me thelbin e çështjes.

22. Për më sa më sipër, Gjkata vlerëson se, në rastin konkret, nuk rezulton që vendimi i kundërshtuar të jetë jologjik, të ketë kundërthënie, të mos ketë referencë në ligjin e zbatueshëm dhe të mos respektojë elementet e përmendura më sipër. Për rrjedhojë, ky pretendim i kërkuësës është i pabazuar.

D. Lidhur me pretendimin për procesin e zhvilluar në Gjykatën e Lartë

23. Kërkuësja pretendon se Gjkata e Lartë nuk ka vlerësuar pretendimet e paraqitura në rekurs, ndaj dy vendimeve gjyqësore të zhvilluara me shkellje të rënda procedurale, të cilat përbëjnë shkak për të prishur ato vendime dhe për të kthyer çështjen për rigjykim në shkallë të parë.

24. Për sa i përket shqyrtimit të rekursit në Gjykatën e Lartë, neni 480 i KPC-së parashikon se Kolegji Civil, në dhomën e këshillimit, është organi që analizon dhe vlerëson nëse shkaqet e ngritura në rekurs janë në përputhje me kërkesat e ligjit, duke vlerësuar kështu nëse rekursi përmban shkaqe për t'u kaluar për shqyrtim në seancë gjyqësore. Sikundër për pranimin, ashtu edhe për mospranimin e rekursit, dhoma e këshillimit, nëpërmjet arsytimit të vendimeve të saj, luan rolin e një filtri të kërkesave që i drejtohen Gjykatës së Lartë. Në rast se Kolegji, në dhomën e këshillimit, krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs objektivisht nuk gjejnë mbështetje në aktet e administruara në dosjen gjyqësore, atëherë është në kompetencën e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore. Nga pikëpamja kushtetuese, vetëm kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkelljen e parimeve themelore të procesit civil, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e çështjes, vendimi i Kolegjit Civil për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 22, datë 6.6.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në rastin konkret, Gjkata vlerëson se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në përputhje me kompetencat e tij ligjore, pasi ka marrë në shqyrtim në dhomë këshillimi shkaqet e paraqitura nga kërkuësja në rekurs, ka vlerësuar se ato janë të pabazuara. Në këto kushte, Gjkata vlerëson se, për sa kohë që pretendimet e kërkuësës që lidhen me procesin e zhvilluar në gjykatat e faktit janë të pabazuara, edhe mospranimi i rekursit në dhomë këshillimi nuk përbën cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor.

PËR KËTO ARSYE,

Gjkata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja "f" dhe nenit 134, pika 1, shkronja "g" të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Altina Xhoxhaj, Fatos Lulo, Besnik Imeraj

Anëtarë kundër: Bashkim Dedja, (kryetar), Sokol Berberi, Fatmir Hoxha, Vitore Tusha

MENDIM PAKICE

1. Për arsye se nuk ndajmë të njëjtin qëndrim me shumicën, lidhur me përfundimin e arritur në këtë çështje dhe argumentet mbi të cilat mbështetet ky qëndrim, e çmojmë të rëndësishme të shprehemi me mendim pakice.

2. Shumica ka argumentuar se fakti që gjykata e shkallës së parë shprehet për një mbivendosje në një sipërfaqe prej 3 m², nuk e bën vendimin jologjik, pasi ky fakt nuk sjell asnjë pasojë në konkluzionin e arritur më parë prej saj, lidhur me thelbin e çështjes. Bazuar në këtë qëndrim ajo e ka vlerësuar të pabazuar pretendimin e cenimit të standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, pasi sipas saj, në rastin konkret, nuk rezulton që vendimi i kundërshtuar të jetë jologjik, të ketë kundërthënie, të mos ketë referencë në ligjin e zbatueshëm dhe të mos respektojë elementët e trajtuar nga jurisprudenca kushtetuese (*prg. 21 - 22 të vendimit*). Nuk pajtohemi me këtë përfundim të shumicës për arsyet e mëposhtme.

3. Siç është shprehur edhe shumica, Gjkata, në jurisprudencën e saj, të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar e ka konsideruar pjesë përbërëse dhe të pandarë të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të neneve 42, 142/1 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (*shih vendimet nr. 4, datë 5.2.2014 dhe nr. 55, datë 18.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimi gjyqësor në çdo rast duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë. Ato duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose

të fshehtë. Këto argumente duhet të jenë gjithashtu të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese. Konkluzionet e pjesës arsyetuese duhet të bazohen jo vetëm në aktet ligjore, por edhe në parimet dhe rregullat që karakterizojnë mendimin e shëndoshë e logjik (*shih vendimet nr. 20, datë 13.4.2012 dhe nr. 38, datë 30.12.2010 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka vënë në dukje, se ajo e vlerëson arsyetimin e një vendimi gjyqësor vetëm në kuadrin e përmbushjes ose jo të standardeve të mësipërme dhe nuk është detyrë e saj të analizojë provat dhe faktet ku është bazuar gjykata për zgjidhjen e çështjes së themelit (*shih vendimin nr. 55, datë 18.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

4. Në rastin konkret rezulton se gjykata e shkallës së parë edhe pse ka vlerësuar se padia e ngritur nga kërkuesja ishte parashkruar, për shkak të paraqitjes së saj jashtë afatit ligjor, është shprehur edhe mbi themelin e çështjes, duke arritur në përfundimin se padia është e pambështetur në ligj e në prova. Po të njëjtin qëndrim ka mbajtur edhe gjykata e apelit, e cila nga njëra anë i ka vlerësuar të parashkruara kërkimet e paraqitura nga kërkuesja dhe nga ana tjetër është shprehur mbi themelin e çështjes. Referuar përmbajtjes së vendimit gjyqësor nr. 5150/2008, gjykata e shkallës së parë, megjithëse ka konstatuar mosrespektimin e afatit ligjor për paraqitjen e padisë, nuk e ka rrëzuar padinë për këtë shkak, por ka vijuar me vlerësimin në thelb të çështjes duke arritur në konkluzionin se prona e pretenduar nga kërkuesja dhe ajo ku po ndërton subjekti i interesuar nuk kanë mbivendosje. Kjo kontradiktë në arsyetim nuk është korrigjuar as nga gjykata e apelit, e cila ka mbajtur të njëjtin qëndrim për sa i përket parashkrimit të padisë dhe përfundimit se pronat nuk kanë mbivendosje. Për më tepër, duke u shprehur edhe mbi themelin, gjykatat kanë cenuar të drejtën e aksesit pasi, në qoftë se do të rivendosej në afat e drejta e parashkruar, gjykata nuk mund të gjykojë përsëri mbi themelin, në kushtet kur është shprehur njëherë në lidhje me të.

5. Gjithashtu, nga aktet e dosjes vërejmë që ekspertët e Komitetit Shtetëror të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave (KSHKKP) kanë konstatuar se “nga krahasimi i planvendosjes së sipërfaqes prej 346 m² dhe planvendosjes së sheshit të ndërtimit rezulton një mbivendosje prej 200 m². Sipërfaqja prej 346 m² ndodhet brenda sipërfaqes prej 13.614,7 m² e miratuar për kompensim me vendimin nr. 283/2000 të KKKP-së” (*shih vendimin nr. 128/2006 të KSHKKP-së*). Megjithëse ky konkluzion është i ndryshëm nga ai në të cilin kanë arritur ekspertët e caktuar nga gjykata, kjo e fundit nuk është shprehur në vendim mbi këtë çështje dhe nuk e ka pranuar kërkesën e paraqitur nga kërkuesja për ribërjen e aktit të ekspertimit. Për më tepër, ky vendim i gjykatës së shkallës së parë ka kundërtënë edhe për faktin se ndërkohë që arrihet në konkluzionin se “nuk ka mbivendosje”, njëkohësisht pranohet se “rezulton një mbivendosje (...) në total 3 m² me pronën e pretenduar

nga paditësja”. Ndonëse në ankim kërkuesja ka ngritur pretendime në drejtim të marrjes së vendimit në kundërshtim me ligjin dhe provat e administruara në gjykim, parregullsi formale e konkluzioneve jo të drejta të aktit të ekspertimit, si dhe në lidhje me mbivendosjen e pronës, gjykata e apelit nuk i ka dhënë përgjigje këtyre pretendimeve, duke cenuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Vlen të përmendet, ndër të tjera, se gjykata e apelit jo vetëm nuk është shprehur për pretendimet ndaj aktit të ekspertimit, të cilin kërkuesja e ka goditur nga pikëpamja formale dhe substanciale, por është mbështetur gjatë arsyetimit në konkluzionin e arritur në këtë akt. Gjithashtu, arsyetimi i gjykatës së apelit nuk e plotëson kriterin e qartësisë në përmbajtje pasi edhe pse i referohet përfundimit të arritur nga organi kompetent shtetëror, në lidhje me sipërfaqen prej 200 m², objekt padie, nuk shprehet se cili është ky organ dhe cili është konkretisht përfundimi në të cilin ai ka arritur (*fq. 4, prg. 7 i vendimit të gjykatës së apelit*).

6. GJEDNJ-ja, në jurisprudencën e saj ka nënvizuar se, detyrimi i gjykatave për të arsyetuar vendimet e tyre nuk do të thotë dhënie përgjigje për çdo çështje/argument të ngritur nga pala për të mbështetur mbrojtjen e saj. Fushëveprimi/shtrirja e këtij detyrimi mund të ndryshojë në varësi të natyrës së vendimit. Për të respektuar parimin e procesit të rregullt ligjor, arsyetimi duhet të demonstrojë që gjyqtari/gjykata ka shqyrtuar realisht të gjitha çështjet kryesore që janë ngritur përpara tij/saj (*shih çështjet Boldea kundër Rumanisë, 15 shkurt 2007 § 29 dhe Helle kundër Finlandës, 19 shkurt 1997, § 60*).

7. Megjithëse gjatë gjykimit në apel nuk është respektuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor, siç është vlerësuar më sipër, vërejmë se këto shkelje nuk janë konstatuar nga Gjykata e Lartë, në ushtrimin e rolit të saj si gjykatë e ligjit dhe kontrollit për respektimin e standardeve kushtetuese nga gjykatat më të ulëta.

8. Për sa më lart, vlerësojmë se, në rastin konkret, nuk janë përmbushur kriteret e një vendimi gjyqësor të arsyetuar. Gjykatat, në të tre shkallët e gjykimit nuk kanë garantuar zhvillimin e një procesi të rregullt ligjor, ndaj çmohet se, pretendimi i kërkueses për sa i përket cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar dhe vendimet gjyqësore, objekt shqyrtimi, duheshin shfuqizuar.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Sokol Berberi

VENDIM**Nr. 30, datë 16.5.2014****NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Sokol Berberi	anëtar i “ “
Vitore Tusha	anëtare e “ “
Altina Xhoxhaj	anëtare e “ “
Fatmir Hoxha	anëtar i “ “
Gani Dizdari	anëtar i “ “
Besnik Imeraj	anëtar i “ “
Fatos Lulo	anëtar i “ “
Vladimir Kristo	anëtar i “ “

me sekretare Blerina Basha, në datën 20.3.2014 mori në shqyrtim, në seancë plenare me dyer të hapura, çështjen nr. 6 Akti, që i përket:

KËRKUES: Një grup deputetësh të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë (jo më pak se një e katërta e deputetëve), përfaqësuar nga z. Oerd Bylykbashi dhe z. Ivi Kaso, me autorizim.

SUBJEKT I INTERESUAR: Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga z. Alban Brati dhe z. Geldjon Hysolli, me autorizim.

OBJEKTI: 1. Zgjidhja e mosmarrëveshjes së kompetencës ndërmjet Kuvendit të Republikës së Shqipërisë dhe subjektit kushtetues në konflikt (jo më pak se një e katërta e deputetëve);

2. Deklarimi, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, i vendimit nr. 66, datë 24.12.2013 të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë “Për mosmiratimin e kërkesës së një grupi deputetësh “Për ngritjen e një komisioni hetimor për të kontrolluar zbatimin e legjislacionit në fuqi për administrimin e bazave të të dhënave shtetërore tatimore, si dhe për të njohur dhe verifikuar në thellësi fenomenin e ndërhyrjes dhe bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore”, si shkak për lindjen e mosmarrëveshjes së kompetencës.

BAZA LIGJORE: Nenet 77, 131/ç, 134/1/c të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 54, 55, 56 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Vladimir Kristo, përfaqësuesin e kërkuarit, jo më pak se një e katërta e deputetëve të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë, që kërkoj pranimin e kërkesës; përfaqësuesin e subjektit të interesuar, Kuvendit të Republikës së Shqipërisë, që kërkuar rrëzimin e kërkesës si dhe, pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:**I**

1. Një grup prej jo më pak se një e katërta e gjithë deputetëve të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë që i përket pakicës parlamentare, pretendon se për disa ditë nuk kanë funksionuar, pa asnjë njoftim zyrtar, shërbimet elektronike të administratës tatimore. Për pasojë, bizneset kanë qenë në kushtet e pasigurisë dhe nuk kanë arritur të bëjnë deklaratimet përkatëse. Në datë 5.12.2013 kur shërbimet elektronike tatimore u bënë operative dhe funksionale, biznese të ndryshme deklaruan se ishin në pamundësi të shihnin deklaratat e tyre.

2. Duke marrë shkas nga kjo rrethanë në datën 11.12.2013, jo më pak se një e katërta e deputetëve, kanë depozituar në Kuvendin e Republikës së Shqipërisë (*në vijim “Kuvendi”*) kërkesën për ngritjen e një komisioni hetimor për të kontrolluar zbatimin e legjislacionit në fuqi për administrimin e bazës së të dhënave shtetërore tatimore si dhe për të verifikuar në thellësi fenomenin e ndërhyrjeve dhe bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore.

3. Konkretisht, në kërkesën e jo më pak se një të katërtës së të gjithë deputetëve, për ngritjen e një komisioni hetimor, drejtuar Kuvendit në datë 11.12.2013, përcaktohet:

3.1. Qëllimi i Komisionit Hetimor: Kontrolli i zbatimit të legjislacionit tatimor dhe administrimit të bazave të të dhënave shtetërore nga ana e administratës tatimore për periudhën 12.11.2013 – 7.12.2013, si dhe për të njohur dhe verifikuar në thellësi problematikën e bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore me synim parandalimin e ndërhyrjeve të paligjshme dhe nxjerrjen e përgjegjësisë konkrete.

3.2. Objekti dhe çështjet që do të hetohen:

a) Kontrolli i zbatimit të legjislacionit tatimor në administrimin e bazave të të dhënave shtetërore nga ana e administratës tatimore për periudhën 12.11.2013–7.12.2013;

b) Njohja dhe verifikimi i problematikës së ndërhyrjeve në sistemet tatimore, me qëllim përcaktimin e mënyrës së funksionimit të këtij mekanizmi, si dhe identifikimin e përgjegjësisë nga organet apo personat zyrtarë përkatës, me synim frenimin me mjete ligjore të shfaqjes së kësaj problematike në të ardhmen;

c) Njohja me arsyet e mosfunksionimit të sistemeve tatimore për disa ditë, me qëllim parandalimin e fenomenit në të ardhmen.

4. Në mënyrë të përmbledhur, në kërkesë specifikohet se puna e Komisionit Hetimor nuk do të konsistojë në nxjerrjen e përgjegjësisë penale për personat e përfshirë në këtë fenomen, por në njohjen dhe verifikimin në thellësi të fenomenit të ndërhyrjeve dhe bllokimit të sistemeve elektronike tatimore me qëllim që të nxirren përfundime

mbi nevojën e miratimit, plotësimit apo korrigjimit të ligjeve të veçanta.

5. Ndërkohë rezultoi se Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, mbi bazën e kallëzimit të Drejtorit të Përgjithshëm të Tatimeve, në datën 22.11.2013 ka regjistruar procedimin penal nr. 6638 për veprat penale të “shpërdorimit të detyrës” dhe “ndërhyrjes në të dhënat kompjuterike”, parashikuar nga nenet 248 dhe 293/b të Kodit Penal (KP), në ngarkim të shtetasit R.R. dhe “hyrjes së paautorizuar kompjuterike” parashikuar nga neni 192/b i KP-së, në ngarkim të shtetasit E.R.

6. Kuvendi (shumica parlamentare) është shprehur kundër ngritjes së Komisionit Hetimor duke argumentuar, në thelb, se një çështje e ngjashme po hetohet nga prokuroria dhe se kërkesa është e pabazuar në ligj. Kuvendi, pasi hodhi në votim kërkesën e një të katërtës së deputetëve për ngritjen e Komisionit Hetimor, me vendimin nr. 66, datë 24.12.2013 vendosi mospranimin e saj “për shkak se objekti i punës së këtij Komisioni është në kundërshtim me nenin 77 të Kushtetutës, si dhe me interpretimet që Gjykata Kushtetuese ka bërë në vendimet e saj me nr. 18, datë 14.5.2003; nr. 26, datë 4.12.2006; nr. 20, datë 4.5.2007; nr. 12, datë 20.5.2008 dhe nr. 22, datë 5.5.2010”.

II

7. Kërkuesi, një grup deputetësh të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë, i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (në vijim “Gjykata”) duke kërkuar zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës ndërmjet pakicës parlamentare dhe Kuvendit dhe deklarimin si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr.66/2013, për këto arsye:

7.1 Një e katërta e deputetëve përbën subjekt kushtetues, të cilit vullneti i shumicës parlamentare nuk mund t’i kufizojë ushtrimin e kompetencës kushtetuese për ngritjen e komisionit hetimor parlamentar. Pengimi i kësaj kompetence përbën konflikt kushtetues kompetence dhe legjitimon kërkuesin për të kërkuar zgjidhjen e saj.

7.2 Kuvendi duke vendosur mospranimin e kërkesës për ngritjen e Komisionit Hetimor ka cenuar pushtetin e pakicës parlamentare të sanksionuar në nenin 77, pika 2 të Kushtetutës. E drejta e pakicës për të kërkuar ngritjen e komisionit hetimor është e pakufizuar nga vullneti i shumicës dhe sipas parashikimit kushtetues, Kuvendi është i detyruar të caktojë komision hetimi.

7.3 Kërkesa e pakicës parlamentare ka pasur për objekt hetimin parlamentar për të kontrolluar zbatimin e legjislacionit në fuqi për administrimin e bazës së të dhënave shtetërore tatimore, për të verifikuar në thellësi fenomenin e ndërhyrjeve dhe bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore me qëllim që të nxirren përfundime mbi nevojën e miratimit, plotësimit apo korrigjimit të ligjeve të veçanta si dhe për të parandaluar dhe eliminuar këtë fenomen negativ në të ardhmen.

7.4 Qëllimi i punës së Komisionit Hetimor konsiston në një hetim të tillë që përfshihet qartësisht në funksionin e pushtetit legjislativ (mbikëqyrja për zbatimin e ligjeve nga organet e pushtetit publik) pa cenuar kompetencat e pushteteve të tjera.

7.5 Kërkesa për ngritjen e Komisionit Hetimor parlamentar respekton konceptin kushtetues “çështje e veçantë”, pasi në këtë koncept përfshihen çështje të hetimit të trajtuara në aspektin e kontrollit dhe zbatimit të ligjit, të njohjes dhe verifikimit të një ngjarjeje, a veprimtarie dhe që nxisin iniciativat për propozime e miratime ligjesh, me qëllim parandalimin e fenomeneve negative për shtetin dhe shoqërinë.

7.6 Objekti i hetimit të Komisionit Hetimor fokusohet në një çështje konkrete, ndërhyrjet në sistemet tatimore me pasojë mosfunksionimin e tyre për disa ditë, çështje për të cilën ekzistojnë të dhëna dhe indicie të mjaftueshme që dëshmojnë për një veprimtari të kundërligjshme të administratës tatimore.

8. Subjekti i interesuar, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, në mënyrë të përmblodhur, ka prapësuar se gjatë procesit të shqyrtimit të kërkesës së një të katërtës së të gjithë anëtarëve të tij për ngritjen e Komisionit Hetimor, ka respektuar procedurën e sanksionuar nga Rregullorja e Kuvendit, ligji nr. 8891/2002 “Për organizimin dhe funksionimin e komisioneve hetimore të Kuvendit” dhe jurisprudenca kushtetuese. Me vendimin nr. 66/2013 Kuvendi ka vendosur mospranimin e kërkesës së lartpërmendur për arsyet si vijon:

8.1 Ngritja e Komisionit Hetimor do të përbënte një ndërhyrje të qartë në procesin e hetimit të ngjarjeve dhe veprimeve që kanë ndodhur në Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve nga ana e organit të prokurorisë. Në këtë mënyrë funksioni i tij, në kundërshtim me parimet e jurisprudencës kushtetuese, do të përbënte një kërcënim real për shkeljen e parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve duke krijuar një ndërhyrje të tepruar në sferën e kompetencave të organeve të tjera shtetërore apo duke dubluar dhe/ose zëvendësuar veprimtarinë e institucioneve të pavarura në ushtrimin e kompetencave të tyre ligjore.

8.2 Objekti i Komisionit Hetimor bie ndesh me parimet kushtetuese të elaboruara nga jurisprudenca e kësaj Gjykate, sepse hetimi i kërkuar nuk lidhet me qëllimet dhe nuk i përket veprimtarisë së legjislativit.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Lidhur me legjitimitimin e kërkuesit

9. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj, është shprehur edhe më parë për legjitimitimin e një grupi deputetësh në kërkesat për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencave që kanë lindur për shkak të vendimmarrjes së Kuvendit mbi komisionet hetimore (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës*

Kushtetuese). Në këtë drejtim, ajo ka çmuar se çdo organ juridiksional, qoftë si institucion a organ pushteti, në kuptimin klasik administrativ të tij, apo dhe si subjekt që ushtron funksionet në një situatë pavarësie të plotë të garantuar nga Kushtetuta, konsiderohet i legjitimuar për të qenë palë në mosmarrëveshje pushtetesh.

10. Gjykata, gjithashtu, ka vlerësuar se neni 77, pika 2 e Kushtetutës i njeh pakicës parlamentare kompetencë hetimi, pengimi i së cilës përbën konflikt kushtetues kompetencash. Vendimi i Kuvendit për mosmiratimin e kërkesës së një të katërtës së deputetëve për ngritjen e komisionit hetimor parlamentar, cenon këtë të drejtë kushtetuese të pakicës parlamentare. Gjykata ka konstatuar se situata të tilla shkaktojnë në realitet një mosmarrëveshje ndërmjet pakicës parlamentare (jo më pak se një e katërta e deputetëve) nga njëra anë dhe Kuvendit nga ana tjetër, për ushtrimin e së njëjtës kompetencë kushtetuese (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Për arsyet e mësipërme, në rastin objekt shqyrtimi, Gjykata vlerëson se kërkuesi, jo më pak se një e katërta e deputetëve, legjitimohet për vënien në lëvizje të saj në funksion të zgjidhjes së mosmarrëveshjes së kompetencave ndërmjet subjekteve të sipërcituara.

B. Lidhur me të drejtën e pakicës parlamentare për të kërkuar ngritjen e një komisioni hetimor

12. Gjykata, përpara shqyrtimit të pretendimeve të kërkuarit mbi pajtueshmërinë me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë të vendimit nr. 66, datë 24.12.2013 të Kuvendit, me qëllim qartësimin e raportit midis pakicës parlamentare për të kërkuar ngritjen e një komisioni hetimor dhe të drejtës së Kuvendit për krijimin e tyre, bazuar në jurisprudencën e saj, vlerëson të arsyeshme të ndalet fillimisht në kompetencën e një të katërtës së të gjithë deputetëve për të iniciuar një kontroll parlamentar.

13. Sipas nenit 77, pika 2 të Kushtetutës, Kuvendi ka të drejtë dhe, me kërkesë të një të katërtës të të gjithë anëtarëve të tij, është i detyruar të caktojë komision hetimi për të shqyrtuar një çështje të veçantë. Në interpretimin e këtij formulimi kushtetues, Gjykata ka vlerësuar se Kuvendi vihet në dy pozicione të ndryshme. Në njërin rast, krijimi i komisionit hetimor paraqitet si një e drejtë e Kuvendit, gjë e cila realizohet sipas procedurave të parashikuara në Kushtetutë apo në Rregulloren e Kuvendit dhe që i nënshtrohet vendimmarrjes përkatëse. Nga ana tjetër, dispozita kushtetuese, duke parashikuar shprehjen “*është i detyruar*” jo vetëm që e vendos Kuvendin në një pozicion disi të veçantë, duke i hequr të drejtën për të vlerësuar vendimmarrjen për ngritjen e komisionit hetimor, por njëkohësisht, institucionalizon një lloj tjetër autoriteti kushtetues, që njihet si pushtet i pakicës parlamentare (*shih vendimin nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. E drejta për të kërkuar ngritjen e një komisioni hetimor është parashikuar në Kushtetutë si e drejtë edhe e

një të katërtës së anëtarëve të Kuvendit. Ngritja e komisionit me votë të një minorance, apo siç pranohet në doktrinën kushtetuese, nëpërmjet zbatimit të *parimit të hetimit me votim pakice*, e forcon në mënyrë të konsiderueshme rolin e komisionit hetimor si një instrument efikas kontrolli. Në këtë drejtim, Gjykata ka theksuar se e drejta e hetimit parlamentar është zhvilluar në kuptimin e së drejtës të pakicave në parlament, që t’u japë atyre një pushtet më të fortë. E drejta e hetimit realizohet vetëm brenda funksionit të kontrollit parlamentar dhe detyrave kushtetuese që parlamentarët kryejnë si përfaqësues të popullit për sqarim, apo hulumtim të hollësishëm në çështjen konkrete (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Kjo e drejtë shërben njëkohësisht edhe si një mjet në duart e pakicës parlamentare për të ushtruar kontroll kryesisht kundrejt ekzekutivit dhe për të kërkuar vënien përpara përgjegjësisë të mbajtësve të pushtetit. Në një sistem parlamentar, duke qenë se qeveria formohet nga shumica parlamentare, e cila ka në dorë shumë mjete të tjera ligjore, e drejta e kontrollit hetimor i është njohur sidomos pakicës, që duke i pasur të kufizuara mjetet e saj, mund ta shndërrojë atë në një instrument të fuqishëm kushtetues. Gjykata, gjithashtu, ka vlerësuar se Kushtetuta, në nenin 77, pika 2, duke njohur të drejtën për të ngritur komisione hetimore, si e drejtë e një të katërtës së deputetëve për të vepruar në mënyrë të pavarur nga shumica parlamentare, nëpërmjet shprehjes “*është i detyruar*” ka evituar, veçanërisht për ngritjen e komisionit, kalimin e çështjes në procedurat e zakonshme të votimit, duke vendosur një balancë ndërmjet shumicës për të vendosur dhe të drejtës së pakicës së cilësuar (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Nga ky këndvështrim, Gjykata Kushtetuese ka çmuar se e drejta e pakicës vetëm për sa i përket kërkesës për ngritjen e komisionit hetimor mbetet një e drejtë e pakufizuar nga vullneti i shumicës. Njëkohësisht, e drejta e pakicës për të disponuar mbi objektin e hetimit e kufizon kompetencën e shumicës për të ndryshuar këtë objekt pa pëlqimin e pakicës, me përjashtim të rasteve, kur nga qëllimi dhe objekti i hetimit konstatohet se preken parimet kushtetuese. Gjithsesi, e drejta e një të katërtës së deputetëve për të ushtruar hetimin parlamentar nuk mund të konsiderohet absolutisht e pakufizuar. I vetmi kufizim i saj është i lidhur me detyrimin që, objekti i hetimit, të jetë në përputhje me respektimin e parimeve të sanksionuara nga Kushtetuta (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Nga ana tjetër, nga një analizë e gjithanshme dhe interpretuese e nenit 77 të Kushtetutës në raport edhe me norma të tjera, Gjykata ka theksuar se respektimi i

parimeve kushtetuese në procedurën për ngritjen e komisioneve hetimore parlamentare nuk cenon të drejtën e pakicës për realizimin e kësaj kompetence kushtetuese. Kuvendi, në rastet kur kërkohet ngritja e komisionit hetimor nga një e katërta e deputetëve, ka detyrimin që të mos e diskutojë ngritjen e komisionit, por ia nënshtron diskutimit parlamentar shkallën e respektimit të parimeve kushtetuese në objektin e veprimtarisë së tij. Ky debat realizohet me qëllim gjetjen e një konsensusi ndërmjet palëve lidhur me objektin e hetimit, deri në arritjen e një vendimmarrje (shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese).

18. Prandaj, kufizimet e lejueshme kushtetuese që kanë të bëjnë me respektimin e parimeve të rëndësishme fokusohen në objektin e hetimit, i cili nuk mund të reduktohet nga Kuvendi deri në atë masë sa t'ia bëjë të pamundur komisionit kryerjen e veprimtarisë. Kufizimi që mund t'i bëhet objektit të hetimit me argumentin se nuk respektohen parimet kushtetuese, nuk e bën një vendimmarrje të tillë përfundimtare dhe të pakontrollueshme nga pikëpamja e kushtetutshmërisë, për arsye se do ta vendoste të drejtën kushtetuese të pakicës parlamentare në vlerësimin e shumicës, duke dhunuar në këtë mënyrë ushtrimin normal të kësaj të drejte (shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese).

19. Po të njëjtin qëndrim ka mbajtur dhe Gjykata Kushtetuese Gjermane, e cila, nëpërmjet jurisprudencës së saj, ka mbrojtur vendosmërisht të drejtat e opozitës, në pozicionin e pakicës parlamentare². Kjo gjykatë, ndër të tjera, është shprehur se një opozitë parlamentare efektive përbën një aspekt të rëndësishëm të parimit të ndarjes së pushteteve në një sistem politik ku i njëjti koalicion kontrollon si Parlamentin, ashtu edhe Ekzekutivin. Në një çështje për komisionet parlamentare, iniciuar nga një e katërta e deputetëve, Gjykata Kushtetuese Gjermane është shprehur se “*kuptimi kushtetues i të drejtës së pakicës qëndron në garantimin e kontrollit që ushtron Parlamenti mbi Ekzekutivin dhe administratën (...) në një sistem parlamentar nuk është detyra e shumicës parlamentare të monitorojë qeverinë/qeverisjen e vendit por e opozitës dhe si rregull e pakicës parlamentare. Nëse kontrolli parlamentar synon të arrijë qëllimin e tij, e drejta kushtetuese e pakicës parlamentare për të ngritur një*

komision hetimor nuk duhet të dëmtohet (...) nëse kjo e drejtë dobësohet në mënyrë të padrejtë, pakica privohet nga përdorimi i një mekanizmi garantues, i cili i është besuar jo për interesat e saj, por për interesat e shtetit demokratik” (shih vendimin Schleswig-Holstein Investigative Committee (1978) 49 BVerfGE 70).

20. Po ashtu, në një vendim tjetër, kjo gjykatë është shprehur se në një regjim parlamentar nuk është shumica ajo që vëzhgon qeverisjen, por kjo konsiderohet tashmë si detyrë e opozitës. Prandaj kjo e drejtë e pakicës për të ngritur komisionet hetimore, e garantuar me Kushtetutë, duhet të mbetet gjithmonë e paprekur. Me parashikimin e së drejtës për të ngritur komisionet hetimor nuk është garantuar tërësisht e drejta e kontrollit të pakicës. Duhet të garantohet edhe ushtrimi i pakufizuar i kësaj të drejte. Për këtë arsye nuk mund të lejohet ndryshimi ose diktimi i objektit të hetimit pa pëlqimin e pakicës, ndryshe nuk do të kishte kuptim parashikimi nga Kushtetuta i së drejtës së mësipërme, kur ajo nuk arrin të realizohet. Një ndryshim i objektit të hetimit mund të sjellë pasoja të rënda për punën e komisionit duke rrezikuar kështu efektivitetin e tij (shih vendimin BVerfGE 49, 70ff, të Gjykatës Kushtetuese Federale Gjermane).

21. Duke iu referuar gjithmonë eksperiencës gjermane, në aspektin doktrinar, ka mbizotëruar mendimi se vendimi për ngritjen e komisionit hetimor nuk është i domosdoshëm në vetvete, por marrja e tij (vendimit) ka më shumë për qëllim që të ndezë debatet në parlament, veçanërisht nga shumica e tij, lidhur me kushtetutshmërinë e kërkesës duke i dhënë mundësi pakicës parlamentare të ndryshojë formulimin e kërkesës, nëse shihet si e nevojshme. Vendimi, në çdo rast, duhet të merret në favor të krijimit të komisionit hetimor.

22. Gjykata, lidhur me të drejtën e pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor, ka arritur në konkluzionin se kjo e drejtë është një kompetencë kushtetuese e detyrueshme për t'u respektuar dhe që nuk mund të cenohet nëpërmjet vendimmarrjes së shumicës parlamentare, me përjashtim të rasteve të mosrespektimit të parimeve kushtetuese (shih vendimin nr. 20, datë 4.5.2007 të Gjykatës Kushtetuese).

C. Lidhur me kushtetutshmërinë e objektit të hetimit parlamentar

23. Gjykata, kur ka marrë në shqyrtim çështjen e zgjidhjes së mosmarrëveshjes së kompetencës midis jo më pak se një të katërtës së deputetëve dhe Kuvendit për shkak të mospranimit të kërkesës së pakicës parlamentare për ngritjen e komisioneve hetimore, ka vënë në dukje, se në aspektin kushtetues komisioni hetimor është një nga instrumentet e kontrollit me anë të të cilit Kuvendi ushtron dhe perfeksionon pushtetin e tij legjislativ. Qëllimi i ngritjes së komisioneve hetimore është njohja dhe verifikimi i një fenomeni, i një ngjarjeje, apo i një

² Kushtetuta gjermane parashikon një formulim të ngjashëm me Kushtetutën shqiptare lidhur me të drejtën e pakicës parlamentare për ngritjen e komisioneve hetimore. Konkretisht, neni 44/1 i Kushtetutës gjermane parashikon: “*Bundestag-u ka të drejtë dhe kur kërkesa paraqitet nga një e katërta e deputetëve është i detyruar të ngrejë një komision hetimor, i cili parashtron në seancë publike provat për vërtetimin e fakteve*”.

veprimtarie, me synimin për të nxjerrë përfundime mbi nevojën e miratimit, plotësimit, apo korrigjimit të ligjeve të veçanta, si dhe për të nxjerrë përgjegjësinë mbi mënyrën e qeverisjes (*shih vendimet nr. 22, datë 5.5.2010; nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Megjithatë, Gjykata, në pajtim me jurisprndencën e saj, ka theksuar se kontrolli parlamentar nuk mund të përdoret tej hapësirës kontrolluese që Kushtetuta i njeh Kuvendit. Ajo ka vlerësuar se një kompetencë e tillë nuk e transformon Kuvendin në një superorgan të pushtetit të shtetit. Bazuar në parimin e ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, demokracia parlamentare nuk është një sistem ku parlamenti mund të ushtrojë kontroll mbi çdo vendim të institucioneve, të nisë procedura për të vendosur sanksione ndaj tyre, apo të marrë vendime në emër të institucioneve që e kanë një kompetencë të tillë. Një interpretim ndryshe i kësaj kompetence kontrolli që i njihet Kuvendit, do të çonte në mohimin e parimeve kushtetuese të shtetit të së drejtës dhe ndarjes e balancimit ndërmjet pushteteve. Prandaj Gjykata ka arritur në përfundimin se e drejta për të ushtruar hetim parlamentar nuk mund të jetë e pakufizuar. Kufizimi i saj lidhet me detyrimin që objekti i hetimit të respektojë parimet kushtetuese (*shih vendimet nr. 22, datë 5.5.2010; nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Lidhur me respektimin e parimeve kushtetuese, Gjykata në vendimin nr. 18, datë 14.5.2003, me objekt interpretimin e nenit 77, pika 2 të Kushtetutës, është shprehur se parimet kushtetuese, veçanërisht, parimi i ndarjes e balancimit ndërmjet pushteteve, i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, i prezumimit të pafajësisë, i paanshmërisë, i respektimit të jetës private të individit, përbëjnë standarde kushtetuese mbi të cilat ngrihen dhe funksionojnë komisionet hetimore parlamentare.

26. Në këtë drejtim, qëndrimet që ka mbajtur jurisprudenca kushtetuese shqiptare për domosdoshmërinë e respektimit të parimeve të lartpërmendura dhe koncepteve kushtetuese gjatë kryerjes së hetimeve parlamentare, janë fokusuar drejt argumentit se funksioni kontrollues i Kuvendit nuk mund të qëndrojë jashtë natyrës së tij ligjvënës. Ushtrimi i funksionit të hetimit parlamentar nuk mund të realizohet duke ndërhyrë në veprimtarinë e organeve të pavarura. Natyra e hetimit parlamentar nuk është e njëllajt dhe nuk mund të barazohet me hetimin që realizojnë në bazë të ligjit organet e tjera të pavarura apo të specializuara për kryerjen e një funksioni të tillë. Nuk mund të konsiderohet se është në përputhje me parimet kushtetuese një hetim i iniciuar që nuk i përket veprimtarisë së legjislativit dhe qëllimeve të tij. Ky instrument i rëndësishëm nuk mund të përdoret në mënyrë abuzive dhe tej hapësirës kontrolluese që Kushtetuta i njeh Kuvendit (*shih vendimin nr. 22, datë 5.5.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Po në këtë aspekt, Gjykata është shprehur për parimet që duhen respektuar gjatë fazave të ndryshme të realizimit të qëllimit të hetimit: në çastin e formulimit të objektit, gjatë ushtrimit të veprimtarisë së komisionit dhe në hartimin e konkluzioneve përfundimtare të hetimit. Ajo ka vlerësuar se Kuvendi mund të ngrejë komision hetimor kur përmbushen të paktën tre kushte kryesore: 1) çështja duhet të ketë të bëjë me funksionin ligjvënës dhe funksione të tjera për të cilat ai është i autorizuar të marrë masa ligjore; 2) objekti i hetimit duhet të fokusohet në çështje ose në subjekte konkrete; 3) duhet të ekzistojnë të dhëna ose indicie të mjaftueshme që dëshmojnë për ekzistencën e një çështje, për të cilën është i nevojshëm hetimi (*shih vendimet nr. 20, datë 4.5.2007 dhe nr. 18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Gjykata ka çmuar, gjithashtu, se objekti i hetimit, i parashtruar në mënyrë të qartë e të saktë, duhet të përmbajë fakte ose tërësi faktesh, nga të cilët merr shkas hetimi parlamentar dhe shpjegon se çfarë hetohet. Veç kësaj, objekti i hetimit duhet të jetë i përcaktuar në mënyrë të mjaftueshme, kusht ky që kërkohet për respektimin e parimit të shtetit të së drejtës, respektimit të të drejtave themelore, të parimit të ndarjes së pushteteve, si dhe të kompetencave të kufizuara që disponon një komision hetimor (*shih vendimin nr. 22, datë 5.5.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Përveç sa më sipër, Gjykata ka theksuar se objekt i hetimit parlamentar mund të jenë vetëm ato çështje që përmbushin kriterin e veçantisë. Në opinionin e Gjykatës, në parim “*çështje e veçantë*”, objekt i hetimit parlamentar, është një çështje me rëndësi të veçantë shtetërore/publike. Lista e këtyre çështjeve me rëndësi/interes të madh shtetëror/publik nuk mund të jetë shteruese, por duhet të përcaktohet rast pas rasti. Gjykata është shprehur se “*një çështje*” që në aspektin kushtetues mund t’i nënshtrohet hetimit parlamentar, përbëhet nga fakte apo rrethana, të cilat përfshihen në objektin e veprimtarisë së Kuvendit dhe për të cilat ekziston një mosmarrëveshje. Në këtë kuptim, çështja duhet të jetë manifestuar përpara marrjes së një vendimi përkatës nga ana e Kuvendit për ngritjen e një komisioni hetimor. Për pasojë, duhet theksuar se komisioni hetimor parlamentar ngrihet kur ekziston në fakt një çështje në kuptimin kushtetues dhe jo për të verifikuar nëse mund të zbulohet ose të gjendet ndonjë e tillë në të ardhmen (*shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese nr. 22, datë 5.5.2010; nr. 20, datë 4.5.2007, dhe nr. 18, datë 14.5.2003*).

30. Në këtë mënyrë, Gjykata, në parim, ka arritur në përfundimin se kur ka një çështje të veçantë, domethënë një çështje të një rëndësie të veçantë publike, Kushtetuta nuk ndalon Kuvendin që, në funksion të veprimtarisë së tij ligjvënës, të ngrejë komisione hetimi, të tilla që mund të ngarkohen me hetimin e aktivitetit të shtetit ose institucioneve të qeverisjes vendore, pra për mënyrën si kryejnë institucionet përkatëse shtetërore ose vendore

funksionet e tyre të përcaktuara në Kushtetutë dhe ligje (*shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese nr. 22, datë 5.5.2010 dhe nr. 20, datë 4.5.2007*).

31. Në rastin në shqyrtim, me vendimin nr. 66, datë 24.12.2013, Kuvendi nuk ka miratuar kërkesën e deputetëve të pakicës parlamentare për ngritjen e Komisionit Hetimor lidhur me administrimin e bazave të të dhënave shtetërore tatimore, me arsyetimin se objekti i punës së këtij komisioni është në kundërshtim me nenin 77 të Kushtetutës, si dhe me jurisprudencën e kësaj Gjykate.

32. Nga materialet e depozituara nga subjekti i interesuar, Gjykata konstaton se pas paraqitjes së kërkesës për ngritjen e Komisionit Hetimor nga pakica parlamentare, Kryetari i Kuvendit ka kaluar çështjen për shqyrtim në Konferencën e Kryetarëve të datës 16.12.2013. Në këtë Konferencë, Kryetari i Kuvendit ka vënë në dijeni anëtarët e saj me përmbajtjen e shkresës së marrë nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, e cila informon se po kryen hetime në lidhje me fenomenin e ndërhyrjeve dhe bllokimit të sistemeve elektronike tatimore. Debat i zhvilluar është kufizuar në faktin nëse objekti i hetimit parlamentar është i njëjtë apo jo me atë të hetimit të prokurorisë dhe më pas shqyrtimi i kërkesës së pakicës parlamentare i është kaluar seancës plenare të Kuvendit.

33. Edhe gjatë shqyrtimit të kërkesës në fjalë në seancën plenare të Kuvendit të datës 24.12.2013, Gjykata vëren se diskutimi mbi ngritjen e Komisionit Hetimor është reduktuar thjesht në një paraqitje të rrethanave nga përfaqësuesi i pakicës dhe ai i shumicës parlamentare. Më pas është kaluar në votimin e kërkesës. Me vendimin nr. 66, datë 24.12.2013, Kuvendi nuk ka miratuar kërkesën e deputetëve të pakicës parlamentare për ngritjen e Komisionit Hetimor.

34. Gjykata konstaton se gjatë debatit të lartpërmendur, diskutimet në Konferencën e Kryetarëve dhe në seancën plenare në Kuvend nuk janë zhvilluar në drejtim të arritjes së një marrëveshjeje ndërmjet palëve lidhur me objektin e hetimit, deri në marrjen e një vendimi. Shumica parlamentare në rastet kur pretendon se cenohen standardet dhe parimet kushtetuese në objektin e hetimit, është e detyruar të propozojë formulime alternative duke i dhënë mundësinë pakicës të riformulojë kërkesën e saj. Në rastin në shqyrtim, debati nuk ka pasur si orientim kryesor mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor, por mohimin e saj. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se vendimi i Kuvendit, në këtë aspekt, nuk është i pajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

35. Gjykata konstaton gjithashtu se, në vendimin e lartpërmendur, arsyetimi i Kuvendit është tepër i përgjithshëm dhe nuk jep shkaqet e vërteta për të cilat është vendosur rrëzimi i kërkesës për ngritjen e komisionit hetimor. Nga diskutimi për shqyrtimin e kësaj kërkeje në

Konferencën e Kryetarëve, në seancën plenare në Kuvend, sikurse u theksua më lart, si dhe nga parashtimet me shkrim të depozituara nga subjekti i interesuar, Gjykata vëren se arsyeja e mospranimit të saj është se objekti i hetimit i propozuar nga pakica parlamentare krijon mbivendosje me hetimin që është duke kryer ndërkohë organi i prokurorisë për të njëjtën ngjarje. Në këtë mënyrë objekti i Komisionit Hetimor ndërhyr në sferën e veprimtarisë së institucioneve të tjera kushtetuese. Ky qëndrim u konfirmua edhe nga përfaqësuesit e Kuvendit në seancën plenare përpara kësaj Gjykate.

36. Nisur nga sa më lart, Gjykata çmon se çështja që shtrohet për diskutim në rastin konkret është nëse objekti i hetimit parlamentar i pretenduar nga pakica përmbush kriteret e përcaktuara nga jurisprudenca kushtetuese dhe në veçanti atë të ndarjes dhe balancimit të pushteteve. Për pasojë, identifikimi i objektit të veprimtarisë hetimore të Komisionit parlamentar është parakusht për të përcaktuar nëse duhet ose jo të ndërmerret një hetim i tillë. Kjo edhe në drejtim të verifikimit nëse përbën çështje të një rëndësie të veçantë shtetërore/publike çështja objekt hetimi parlamentar.

37. Gjykata vëren se, sipas kërkesës së pakicës parlamentare, si objekt hetimi është përcaktuar kontrolli i zbatimit të legjislacionit tatimor dhe administrimit të bazave të të dhënave shtetërore nga ana e administratës tatimore për periudhën 12.11.2013 – 07.12.2013; njohja dhe verifikimi në thellësi i problematikës së bllokimit të sistemeve elektronike tatimore me synim parandalimin e ndërhyrjeve të paligjshme dhe nxjerrjen e përgjegjësisë konkrete.

38. Gjykata konstaton se kërkesa e pakicës parlamentare, sikurse u përmend më lart (*shih paragrafin I*), mori shkas nga rrethana e mosfunksionimit, pa asnjë njoftim zyrtar, për disa ditë të shërbimeve elektronike të administratës tatimore. Objekti i hetimit të Komisionit Hetimor fokusohet në një çështje konkrete, ndërhyrjet në sistemet tatimore me pasojë mosfunksionim e tyre, çështje për të cilën ekzistojnë të dhëna dhe indicie të mjaftueshme që dëshmojnë për një veprimtari të kundërligjshme të administratës tatimore. Për pasojë, Gjykata vlerëson se përmbushet kriteri që ekziston në fakt një çështje, e cila është manifestuar përpara kërkesës për ngritjen e komisionit dhe rrjedhimisht përpara marrjes së vendimit përkatës nga ana e Kuvendit.

39. Po ashtu, Gjykata çmon se qëllimi i ngritjes së Komisionit Hetimor përputhet me kompetencat kushtetuese të Kuvendit, pra me të drejtën e pushtetit legjislativ për t'u informuar dhe për të realizuar mbikëqyrjen për zbatimin e ligjeve nga organet e pushtetit publik, në rastin konkret nga ana e administratës tatimore. Po në këtë aspekt, objekti nuk përmban pasaktësi apo paqartësi të dukshme në mënyrën e formulimit të tij pasi shpjegohet harku kohor i hetimit, si dhe faktet që duhet të hetohen.

40. Gjykata vlerëson të ndalet edhe në faktin nëse përbën çështje të një rëndësie të veçantë shtetërore/publike çështja objekt e kontrollit parlamentar të kërkuar, si një nga kriteret e kërkuara nga jurisprudenca kushtetuese për ngritjen e komisioneve hetimore. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se është kompetencë e Kuvendit, në rastin konkret e pakicës parlamentare, të vlerësojë interesin publik për çështjet që kërkon të hetohen.

41. Sipas pakicës parlamentare, mosfunksionimi i sistemeve elektronike tatimore pengon ofrimin e shërbimeve qytetarëve dhe bizneseve dhe një situatë e tillë passjell pasoja negative edhe për shtetin. Nga ana tjetër, nga analiza e kërkesës së pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor dhe nga mënyra e përcaktimit të objektit të saj, Gjykata vëren se ky i fundit është specifikuar në mënyrë të tillë që nuk lë vend për paqartësi apo dykuptimësi. Detyrat e Komisionit Hetimor janë përcaktuar në mënyrë të tillë që mos të bien ndesh me detyrimin për të siguruar kujdes dhe efikasitet në punën dhe funksionimin e organeve publike.

42. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se objekti i hetimit të Komisionit Hetimor është në përputhje me natyrën e këtij komisioni, si dhe me kriteret dhe standardet kushtetuese të analizuara dhe trajtuara nga jurisprudenca kushtetuese.

D. Lidhur me respektimin e parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve

43. Duke konsideruar se shumica parlamentare në seancë është shprehur kundër ngritjes së Komisionit Hetimor për shkak se e njëjta ngjarje po hetohet nga prokuroria dhe se kërkesa është e pabazuar në ligj, sikurse u përmend më lart, Gjykata çmon se një nga aspektet më të rëndësishëm që shtrohet për diskutim është nëse objekti i hetimit parlamentar respekton parimin kushtetues të ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, në kuptim edhe të jurisprudencës së kësaj Gjykate. Në këtë drejtim, Gjykata vlerëson se paraqet rëndësi dallimi midis objektit të hetimit parlamentar dhe atij të Prokurorisë sipas jurisprudencës së kësaj Gjykate si dhe sipas ligjeve që rregullojnë veprimtarinë e këtyre organeve.

44. Për sa i përket objektit të hetimit të Prokurorisë, Gjykata në jurisprudencën e saj është shprehur se organi i prokurorisë ka disa veçori, të cilat janë përcaktuar në Kushtetutë dhe në ligj, që e vendosin këtë organ në një pozitë të dallueshme nga pushtetet e tjera, dhe veçanërisht: a) si organi i vetëm në vend që ushtron ndjekjen penale³; b) si organ që përfaqëson akuzën në gjyq në emër të shtetit, që disponon mbi çështjet që ndodhen në gjykim dhe që është i lirë në kërkimin e llojit dhe masës së dënimit ndaj personave që rezultojnë fajtorë; c) si organ me pavarësi të plotë në ushtrimin e funksioneve, duke iu nënshtruar vetëm

Kushtetutës dhe ligjeve, gjë që do të thotë se fillimi i procedimit penal, vënia para përgjegjësisë penale, pushimi, pezullimi i çështjeve ose dërgimi në gjyq, janë attribute të prokurorisë; d) si organ i centralizuar që funksionon sipas rregullit se urdhrat dhe udhëzimet e prokurorit më të lartë janë të detyrueshme për prokurorët më të ulët, ndërsa ligjshmëria e vendimeve ose e veprimeve si dhe rregullsia ose plotësia e hetimeve të kryera nga prokurorët më të ulët kontrollohen vetëm nga prokurori më i lartë (neni 24/4/5 i ligjit nr. 7905, datë 21.3.1995 “Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar), me përjashtim të rasteve kur ligji procedural ia njeh gjykatës një të drejtë të tillë. Funksioni i organit të prokurorisë – si përfaqësues i akuzës në emër të shtetit (neni 148/1 i Kushtetutës), bën që ky organ të ketë të drejtën ekskluzive të vendosë ndjekjen penale ose jo, d.m.th. të shpjerë ose jo një çështje në gjyq, ta pushojë ose jo një çështje në fazën e gjykimit. Kuvendi apo komisionet hetimore të tij nuk kanë tagrin e rishikimit të vendimit të marrë nga prokuroria dhe nuk mund ta shtrëngojnë këtë të ndryshojë vendimet e saj (*shih vendimin nr. 26, datë 4.12.2006 dhe vendimi nr. 12, datë 20.5.2008*).

45. Ndërsa në lidhje me objektin e hetimit parlamentar, Gjykata ka theksuar se kontrolli parlamentar nënkupton të drejtën e pushtetit legjislativ për t’u informuar dhe për të realizuar mbikëqyrjen për zbatimin e ligjeve nga organet e pushtetit publik, me qëllim marrjen e masave të domosdoshme për parandalimin e paligjshmërisë si dhe nxjerrjen e përgjegjësisë, sipas rasteve konkrete. Gjithashtu, nëpërmjet këtij kontrolli, krijohet mundësia e kontrollit publik të funksionimit të administratës shtetërore (*shih vendimet nr. 22, datë 5.5.2010 dhe nr.18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

46. Nga ana tjetër, Gjykata ka vënë në dukje, se në aspektin kushtetues komisioni hetimor është një nga instrumentet e kontrollit me anë të të cilit Kuvendi ushtron dhe perfeksionon pushtetin e tij legjislativ. Bazuar edhe në ligjin nr. 8891, datë 2.5.2002 “Për organizimin dhe funksionimin e komisioneve hetimore të Kuvendit”, komisioni hetimor ka të drejtë të mbledhë të dhëna që mund të jenë informacione zyrtare dhe jozyrtare, administron dokumente zyrtare si dhe të dhëna të tjera, thërret dëshmitarë, thërret ekspertë, thërret titullarë institucionesh për pyetje si dhe kërkon nga ata informacione ose dokumente zyrtare. (*shih vendimet nr. 22, datë 5.5.2010 dhe nr.18, datë 14.5.2003 të Gjykatës Kushtetuese*).

47. Nga analiza e mësipërme, Gjykata çmon se argumenti i përdorur nga Kuvendi për mosmiratimin e kërkesës së pakicës parlamentare për ngritjen e Komisionit Hetimor në fjalë, pra se për të njëjtën ngjarje po kryhen hetime nga ana e organit të prokurorisë, nuk është i bazuar.

³ Objekti i veprimtarisë së Prokurorisë sanksionohet në nenin 2 të ligjit nr. 8737, datë 12.02.2001.

48. Të njëjtin qëndrim ka mbajtur edhe Gjykata Kushtetuese Gjermane. Komisionet hetimore parlamentare kanë disa veçori që duhen mbajtur parasysh gjatë funksionimit të tyre. Procedura e hetimit parlamentar i shërben qëllimeve të ndryshme nga ato të hetimit penal. Në procesin penal qëllimi është të provohet nëse kryerja e një veprë penale të caktuar ka ardhur si pasojë e veprimit të një personi të caktuar dhe midis këtyre të dyjave ekziston një lidhje shkakësore që provon fajin individual të autorit. Ndërsa në hetimin parlamentar fokusi është evidentimi dhe shpjegimi/sqarimi i një sjelljeje mbështetur mbi motive politike, para së gjithash për të realizuar efektivisht funksionin kontrollues të parlamentit. Marrja e secilës provë gjatë një hetimi parlamentar nuk është e nevojshme të lidhet patjetër me një fakt të caktuar, por mund të ketë një funksion më të përgjithshëm. p.sh. për të hedhur “dritë në errësirë” gjatë një hetimi kompleks me qëllim nxjerrjen e përgjegjësive politike. Kufiri i hetimit parlamentar shkon deri në atë pikë ku marrja e provave ose fakteve bëhet pa ndonjë bazë të caktuar dhe nuk ka qëllim të evidentueshëm qartë të cilit do të mund t’i shërbejë (*shih vendimin BVerfG, 2 BvE 3/07, datë 17.6.2009 të Gjykatës Kushtetuese Federale Gjermane*).

49. Eksperiencia italiane, në praktikë, ofron raste të ngjashme. Konkretisht, Parlamenti Italian ka miratuar ngritjen e komisioneve hetimore edhe kur i njëjti fenomen ka qenë nën hetim nga organet e Prokurorisë, si në rastet e shumta të hetimit parlamentar mbi fenomenin e krimit të organizuar dhe të mafies (*shih komisionet hetimore të ngritura me ligjet nr. 646/1982; nr. 94/1988; nr. 229/1991; nr. 356/1992; nr. 430/1994; nr. 509/1996; nr. 386/2001; nr. 277/2006 nr. 132/2008 dhe nr. 87/2013*) apo mbi fenomenin e aktivitetit të kundërligjshëm lidhur me riciklimin e mbetjeve (*shih komisionin hetimor të ngritur me ligjin nr. 6/2009*). Në këtë drejtim, hetimi parlamentar ka pasur si qëllim dhe ka rekomanduar përmirësimin e legjislacionit apo ndërhyrje me ligje të veçanta në fusha të ndryshme në varësi të fenomeneve të hetuara dhe si pjesë të relacionit të paraqitur në Parlament nga komisionet e ngritura janë bërë edhe aktet e organeve gjyqësore, si dhe të Prokurorisë (*shih relacionin e komisionit hetimor të lartpërmendur për riciklimin e mbetjeve*).

50. Duke iu kthyer rastit konkret, nisur nga qëllimi dhe objekti i Komisionit Hetimor të kërkuar, Gjykata vëren se nuk kemi të bëjmë me ndonjë përpjekje të pakicës që parlamenti të përvetësojë kompetencën e prokurorisë për të ndjekur vetë penalisht apo për të kryer vetë hetime mbi çështjen konkrete. Këtë mundësi, pakica parlamentare e ka përjashtuar vetë në kërkesën që i ka drejtuar Kuvendit kur ka deklaruar se hetimi nuk do të konsistojë në nxjerrjen e përgjegjësive penale për personat e përfshirë në këtë fenomen (*shih fq. 6, paragrafët 4 dhe 5 të kërkesës*). Pra, Komisioni nuk kërkon të hetojë mbi çështjet për të cilat ka

filluar procedimi penal. Ajo që kërkohet të hetohet është çështja se sa efikas dhe të përgjegjshëm kanë qenë institucionet e shtetit në kryerjen e detyrës së tyre. Si përfundim, në vlerësimin e Gjykatës, natyra e hetimit parlamentar që kërkohet të kryhet nuk është e njëlojtë dhe nuk mund të barazohet me objektin e hetimit të organit të prokurorisë.

51. Për këto arsye, Gjykata çmon se përderisa pushteti i pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor nuk mund të vihet në dyshim, fakti se një çështje e ngjashme po hetohet nga prokuroria nuk krijon pengesë *a priori* në ngritjen e tij. Është detyrë e komisionit hetimor dhe e Kuvendit, që pas ngritjes së Komisionit, të përqendrohen në objektin e hetimit parlamentar, në mënyrë të tillë që të shmangët çdo ndërhyrje në veprimtarinë e organit të prokurorisë, në rastin konkret, apo të organeve të tjera shtetërore, nëpërmjet dublimit apo zëvendësimit të kompetencave, gjë që mund të krijonte një situatë konflikti kompetencash midis tyre. Këtë qëndrim ka mbajtur kjo Gjykatë edhe në vendimin nr. 20, datë 4.5.2007.

* * *

52. Bazuar në sa më sipër, lidhur me të drejtën e pakicës parlamentare për të iniciuar një kontroll parlamentar, Gjykata rithekson se ngritja e komisionit hetimor parlamentar, kur kërkohet nga pakica parlamentare, është e detyrueshme. E drejta e pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor nuk mund të vihet në diskutim. Kushtetuta “... ka evituar, veçanërisht për ngritjen e komisionit, kalimin e çështjes në procedurat e zakonshme të votimit” dhe, mbi këtë bazë, Kuvendi “... ka detyrimin që të mos e diskutojë ngritjen e komisionit” kur kjo kërkohet nga pakica parlamentare (*shih vendimin nr. 20, datë 4.5.2007 të Gjykatës Kushtetuese*).

53. Në këtë këndvështrim, Gjykata vlerëson se vetëm pasi komisioni hetimor të jetë ngritur, nëse Kuvendi ka rezerva lidhur me respektimin e parimeve dhe standardeve kushtetuese në objektin e hetimit duhen bërë përpjekje të përbashkëta për shmangien e tyre, deri në arritjen e një vendimmarrje. Në të kundërt, nëse pakica parlamentare do të ndodhej në kushtet e një vendimmarrje të njëanshme të Kuvendit që do të kufizonte apo devijonte objektin e hetimit, do të krijohej një konflikt kompetencash, i cili do të bëhej shkak për vënien në lëvizje të kësaj Gjykate.

54. Në përfundim të shqyrtimit të kërkesës, bazuar edhe në jurisprudencën e saj, Gjykata vlerëson se:

- E drejta e pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor nuk mund të mohohet apo të kufizohet nëpërmjet vendimmarrjes së shumicës parlamentare. Ajo është një e drejtë kushtetuese që çon detyrimisht në ngritjen e komisionit;

- Në rastin konkret, objekti i hetimit të Komisionit Hetimor është në përputhje me natyrën e këtij komisioni si

dhe me kriteret dhe standardet kushtetuese të analizuara dhe trajtuara nga jurisprudenca kushtetuese;

- Shkaku i lindjes së mosmarrëveshjes së kompetencës ndërmjet një të katërtës së deputetëve dhe Kuvendit duhet kërkuar te mohimi, nga ky i fundit (Kuvendi), i kompetencës kushtetuese të pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor me argumentin jokushtetues se një çështje e ngjashme po hetohet nga prokuroria;

- Komisionet hetimore parlamentare dhe Prokuroria ushtrojnë kompetencat e tyre në mënyrë të pavarur nga njëri-tjetri. Këto organe mund të ndihmojnë, por në asnjë rast nuk mund të zëvendësojnë apo spostojnë njëra – tjetrën, në respekt të parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f”, dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës; neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.

2. Zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës ndërmjet jo më pak se një të katërtës së deputetëve dhe Kuvendit të Republikës së Shqipërisë.

3. Deklarimin, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, të vendimit nr. 66, datë 24.12.2013 të Kuvendit të Republikës së Shqipërisë “Për mosmiratimin e kërkesës së një grupi deputetësh “Për ngritjen e një Komisioni Hetimor për të kontrolluar zbatimin e legjislacionit në fuqi për administrimin e bazave të të dhënave shtetërore tatimore, si dhe për të njohur dhe verifikuar në thellësi fenomenin e ndërhyrjes dhe bllokimit për disa ditë të sistemeve elektronike tatimore””.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Sokol Berberi, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Vladimir Kristo, Fatos Lulo, Besnik Imeraj

MENDIM PARALEL

1. Në çështjen konkrete pajtohem me vendimin e shumicës për pranimin e kërkesës, por e çmoj të rëndësishme të shprehem me mendim paralel, për sa i përket disa prej argumenteve dhe standardeve, mbi të cilat mbështetet qëndrimi i mbajtur nga shumica.

2. Lidhur me të drejtën e pakicës parlamentare për të iniciuar një kontroll parlamentar, shumica ka ritheksuar se ngritja e komisionit hetimor parlamentar, kur kërkohet nga pakica parlamentare, është e detyrueshme. E drejta e

pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor nuk mund të vihet në diskutim. Vlerësoj se ky konkluzion i shumicës i shprehur në këtë vendim, për të mos krijuar keqkuptime, duhej qartësuar në disa aspekte. Së pari, siç është shprehur Gjykata në jurisprudencën e saj, e drejta e pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor është një kompetencë kushtetuese e detyrueshme për t’u respektuar dhe që nuk mund të cenohet nëpërmjet vendimmarrjes së shumicës parlamentare, me përjashtim të rasteve të mosrespektimit të parimeve kushtetuese (*shih vendimin nr. 20, datë 4.5.2007 të Gjykatës Kushtetuese*). Pra, në këtë kuptim, edhe pakica parlamentare, si çdo organ tjetër kushtetues, në ushtrimin e kësaj kompetence, është e kufizuar nga detyrimet që rrjedhin nga parimet kushtetuese, veçanërisht nga ndarja e pushteteve, shteti i së drejtës si dhe nga të drejtat e njeriut. Së dyti, Kushtetuta, duke i njohur një të katërtës së deputetëve kompetencën kushtetuese për të kërkuar ngritjen e komisionit hetimor, e lë në diskrecionin e pakicës parlamentare vlerësimin për nevojën dhe rëndësinë e hetimit për një çështje të caktuar dhe, njëkohësisht, i imponon shumicës parlamentare detyrimin që këto aspekte të kërkesës, për ngritjen e komisionit hetimor, të mos ia nënshtrojnë votimit parlamentar. Së treti, duhet të prezumohen që janë vlerësuar nga pakica parlamentare: rëndësia dhe interesi publik i çështjes, nëse ka “të dhëna ose indicie të mjaftueshme” për një çështje të tillë dhe se kërkesa për hetim parlamentar është në funksion të kompetencës ligjvënëse dhe kontrolluese të Kuvendit. Kjo për faktin se këto kërkesa janë të karakterit politik, ndaj vlerësimi i tyre nuk mund të mbështetet në kriteret dhe metodat e interpretimit të gjykimit kushtetues. Përndryshe, do të kishim cenim të ndarjes së pushteteve në drejtim të autonomisë dhe diskrecionit parlamentar.

3. Sipas shumicës, vetëm pasi komisioni hetimor të jetë ngritur, nëse Kuvendi ka rezerva lidhur me respektimin e parimeve dhe standardeve kushtetuese në objektin e hetimit duhen bërë përpjekje të përbashkëta për shmangien e tyre, deri në arritjen e një vendimmarrjeje. Në të kundërt, nëse pakica parlamentare do të ndodhej në kushtet e një vendimmarrjeje të njëanshme të Kuvendit që do të kufizonte apo devijonte objektin e hetimit, do të krijoheshin një konflikt kompetencash, i cili do të bëhej shkak për vënien në lëvizje të kësaj Gjykate (*prg. 52-53 të vendimit*). Ky arsyetim i shumicës është kontradiktor pasi nga njëra anë shprehet për detyrueshmërinë e ngritjes së komisionit hetimor dhe nga ana tjetër pohon se vlerësimi i objektit të hetimit, deri në arritjen e vendimmarrjes, bëhet vetëm *ex post*, pra pas ngritjes së komisionit hetimor. Së pari, çfarë do të kuptojmë me shprehjen “vetëm pasi komisioni hetimor të jetë ngritur”? A mund të ngrihet një komision hetimor parlamentar nëse Kuvendi nuk merr një vendim nëpërmjet procedurës përkatëse të votimit? Në vlerësimin tim, komisioni hetimor konsiderohet i ngritur kur është marrë

një vendim në seancë plenare në të cilin është përcaktuar qartë objekti i hetimit, përbërja dhe afati. Rrjedhimisht, nuk mund të konsiderohet i ngritur një komision hetimor nëse nuk ka një vendimarrje në seancë plenare. Së dyti, Kuvendi, duke përfshirë shumicën dhe pakicën parlamentare, në rastin e kërkesës për ngritjen e një komisioni hetimor parlamentar, si për të gjitha çështjet që i nënshtrohen shqyrtimit parlamentar, është i detyruar të respektojë parimet dhe standardet kushtetuese të përmendura më lart. Nëse Kuvendi do të miratonte çdo kërkesë për ngritjen e një komisioni hetimor, të kërkuar nga pakica, pavarësisht nga pretendimet për cenim të parimeve kushtetuese, do të lejonte një hetim i cili do t'i shmangej kontrollit edhe pse mund të ishte në shkelje të Kushtetutës. Kërkesa e pakicës parlamentare për ngritjen e komisionit hetimor i nënshtrohet vendimarrjes së Kuvendit dhe përcaktimi i objektit të hetimit dhe ngritja e komisionit nuk bëhet përpara kësaj vendimarrjeje. Vetëm kjo vendimarrje e Kuvendit mbi kërkesën e paraqitur nga pakica parlamentare do të bëhej objekt kontrolli në këtë Gjykatë, në rast konflikti kompetencash.

4. Shumica, pasi është shprehur për parimet që duhen respektuar gjatë fazave të ndryshme të realizimit të qëllimit të hetimit, ka konstatuar se gjatë debatit në Konferencën e Kryetarëve dhe në seancën plenare në Kuvend diskutimet nuk janë zhvilluar në drejtim të arritjes së një marrëveshjeje ndërmjet palëve lidhur me objektin e hetimit, deri në marrjen e një vendimi. Shumica parlamentare në rastet kur pretendon se cenohen standardet dhe parimet kushtetuese në objektin e hetimit, është e detyruar të propozojë formulime alternative duke i dhënë mundësinë pakicës të riformulojë kërkesën e saj (*prg. 34 i vendimit*). Mendoj se vlerësimet nëse “diskutimet janë zhvilluar në drejtim të arritjes së një marrëveshjeje ndërmjet palëve lidhur me objektin e hetimit” dhe nëse “shumica parlamentare ka propozuar formulime alternative duke i dhënë mundësinë pakicës të riformulojë kërkesën e saj”, nuk duhet të jenë objekt i kontrollit kushtetues. Kërkesat lidhur me debatin dhe bashkëveprimin ndërmjet shumicës dhe pakicës parlamentare gjatë fazave të ndryshme të procesit, të evidentuara nga jurisprudenca kushtetuese, i vlerësoj si orientime dhe jo si standarde të detyrueshme dhe të kontrollueshme nga Gjykata. Kjo Gjykatë vlerëson aktet dhe bazohet në dokumentet e shpjegimet e palëve për të konkluduar lidhur me kushtetutshmërinë apo jo të vendimit të Kuvendit dhe nuk mban qëndrim për diskutimet dhe debatet e zhvilluara gjatë fazave të procesit për ngritjen e komisionit hetimor. Debati në Kuvend, të cilit i referohet shumica, është një çështje që i përket praktikës parlamentare dhe bie jashtë kontrollit kushtetues. Për më tepër, edhe nëse do t'i konsideronim kërkesat e mësipërme të referuara nga shumica, si standarde kushtetuese të detyrueshme, gjykimi kushtetues, për kryerjen një hetimi gjyqësor të plotë që do të bënte të

mundur arritjen e një konkluzioni lidhur me këto standarde, do të ballafaqohej me kërkesa jo të natyrshme për këtë lloj gjykimi.

Anëtar: Sokol Berberi

VENDIM Nr. 32, datë 13.5.2014

MBI PROBLEMET E FURNIZIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NË ZONAT INFORMALE DHE PËR KLIENTËT QË NUK PLOTËSOJNË KUSHTET TEKNIKE

Në mbështetje të neneve 9 dhe 51 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, pikës 7.2 të rregullores për lidhjet e reja, miratuar me vendimin nr. 22, datë 25.2.2012, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi relacionin e përgatitur nga Drejtoria e Licencimit, Monitorimit të Tregut dhe të të Licencuarve mbi problemet e furnizimit të energjisë elektrike në zonat informale dhe për klientët që nuk plotësojnë kushtet teknike,

Konstatoi se:

- “CEZ Shpërndarje” sh.a. në administrim të përkohshëm ka detyrën të kryejë shërbimin e furnizimit me energji elektrike në përputhje me ligjin nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, dhe akteve të tjera ligjore për furnizimin me energji të klientëve tarifor sipas standardeve të parashikuara në legjislacionin në fuqi.

- Po ashtu çdo veprim apo mosveprim tjetër i “CEZ Shpërndarje” që buron nga marrëdhënia e furnizimit me energji elektrike të konsumatoreve tarifore (përfshirë ndërprerjet e energjisë elektrike), duhet të respektojnë legjislacionin në fuqi.

- Çdo konsumator që përdor energji elektrike duhet të faturohet sipas regjistrimeve të aparateve matës, siç përcaktuar të nenit 51 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar. Konsumatorët e tjerë të cilët përdorin energji elektrike të pa pajisur me matës duhet të faturohen në përputhje me nenin 52 të këtij ligji dhe vendimit të ERE-s nr. 146, datë 24.12.2013, “Mbi kërkesën e “CEZ Shpërndarje” sh.a. në administrim të përkohshëm për vendosjen e faturimit aforfe”.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Për lidhjen e konsumatorëve të energjisë elektrike në rrjetin e shpërndarjes, në pamundësi të një dokumentacioni pronësie, të pezullohet për një afat të pacaktuar zbatimi i pikës 3.1.6 të “Rregullores për lidhjet e reja në rrjetin e

shpërndarjes”, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 22, datë 25.2.2012.

2. Drejtoria e Juridike dhe e Mbrojtjes së Konsumatorit të njoftojë “CEZ Shpërndarje” sh.a. për vendimin e ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 33, datë 13.5.2014

MBI KËRKESËN E NJËRIT PREJ AKSIONARËVE TË SHOQËRISË “PROJEKSION ENERGJI” SHA PËR RISHIKIMIN E VENDIMIT TË BORDIT TË KOMISIONARËVE TË ERE-S NR. 26, DATË 21.3.2014 “MBI KËRKESËN E NJË PREJ AKSIONARËVE TË SHOQËRISË “PROJEKSION ENERGJI” SHA PËR HEQJEN E LICENCËS DHE ZGJIDHJEN E MOSMARRËVESHJES MIDIS PALËVE”

Në mbështetje të nenit 9 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar dhe nenit 16 pika 1 të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, të miratuar me vendimin nr. 21, datë 18.3.2009, Bordi i Komisionerëve të ERE-s, në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, pasi u njoh me relacionin e përgatitur nga Drejtoria Juridike dhe e Mbrojtjes së Konsumatorit dhe Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut, mbi kërkesën e aksionarit të shoqërisë “Projeksion Energji” sh.a. z. Sokol Riska, për rishikimin e vendimit nr. 26, datë 21.3.2014, të Bordit të Komisionerëve të ERE-s,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës së aksionarit të shoqërisë “Projeksion Energji” sh.a., z. Sokol Riska, si të pabazuar në prova të reja që mund të çojnë Bordin e Komisionerëve të ERE-s në ndryshimin e vendimit nr. 26, datë 21.3.2014.

2. Lënien në fuqi të vendimit Bordit të Komisionerëve të ERE-s, nr. 26, datë 21.3.2014, “Mbi kërkesën e një prej aksionarëve të shoqërisë “Projeksion Energji” sh.a. për heqjen e licencës dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjes midis palëve”.

3. Drejtoria Juridike dhe e Mbrojtjes së Konsumatorit të njoftojë palët e interesuara për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 34, datë 13.5.2014

PËR RINOVIMIN E LICENCËS SË SHOQËRISË KESH SHA NË AKTIVITETIN E TREGTIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE

Në mbështetje të nenit 9 dhe 13, pika 1, germa “d”, të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4 pika 1 germa “g”; 5 pika 2; 13 dhe 14 pika 1; 16 të “Rregullores për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi kërkesën e shoqërisë KESH sh.a. për rinovimin e licencës në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike dhe relacionin e përgatitur nga drejtoritë teknike,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “KESH sh.a.” plotëson tërësisht kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

- Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

- Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër cituar, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Rinovimin e licencës së shoqërisë KESH sh.a., me nr. 78, seria T09SH, në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s nr. 23, datë 25.3.2009, për një afat 25-vjeçar.

2. Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 35, datë 13.5.2014

**PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE PËR
LICENCIMIN E SHOQËRISË “BISTRICA 3
ENERGY” SHPK NË AKTIVITETIN E
PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA
HEC-ET “BISTRICA 3” DHE “BISTRICA 4”**

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, të neneve 4, pika 1, germa “a”, dhe 10, pika 3 të rregullores “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, nenit 18, pika 1, germa “a”, të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Bistrica 3 Energy” sh.p.k, si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k, plotëson kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

- Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacioni teknik (neni 9, pikat 4.1.1; 4.1.2; 4.1.3; 4.1.4; 4.1.5) është plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të “Bistrica 3 Energy” sh.p.k, për licencim në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC-et “Bistrica 3” dhe “Bistrica 4”.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.
Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM
Nr. 36, datë 13.5.2014

**PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE PËR
LICENCIMIN E SHOQËRISË “BISTRICA 3
ENERGY” SHPK NË AKTIVITETIN E
TREGTIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE**

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “d” të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4, pika 1, germa “g”; 8 dhe 10 pika 3 të rregullores “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, nenit 18, pika 1, germa “a”, të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Bistrica 3 Energy” sh.p.k., si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k., plotëson tërësisht kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

- Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.
- Dokumentacionit teknik (neni 9, pika 4.10 germa “a”, “b” dhe “c”) janë plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k, për licencim në aktivitetin e Tregtimit të Energjisë Elektrike.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrît Ahmeti

VENDIM

Nr. 37, datë 13.5.2014

PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE TË SHQYRTIMIT TË APLIKIMIT TË SHOQËRISË “BISTRICA 3 ENERGY” SHPK PËR KUALIFIKIMIN E IMPIANTIT PRODHUES NGA HEC-ET “BISTRICA 3” DHE “BISTRICA 4”

Në mbështetje të neneve 8 pika 2, germa “ll”, 9 dhe 39 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 6; 7 dhe 8 të “Rregullave dhe procedurave të certifikimit të prodhimit të energjisë elektrike nga burimet e rinovueshme”, të miratuara me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 9, datë 21.2.2007; nenit 18 pika 1 germa “d” të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, të miratuara me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21 datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve, në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, pasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Bistrica 3 Energy” sh.p.k. për kualifikimin e impiantit prodhues për HEC-et “Bistrica 3” dhe “Bistrica 4”, si burim i rinovueshëm energjie,

konstatoi se:

Aplikimi i paraqitur nga shoqëria “Bistrica 3 Energy” sh.p.k. është konform “Rregullave dhe procedurave të certifikimit të prodhimit të energjisë elektrike nga burimet e rinovueshme”, si më poshtë:

- Neni 7, pika 1, germat “a”, “b”, “c”, “d”

Përshkrimi i përgjithshëm i centralit.

Ky dokumentacion është dhënë i saktë dhe i plotë.

- Neni 7, pika 2, germat “a”, “b”, “c”, “d”

Dokumentacioni vijues grafik, korografia, planimetria e përgjithshme, skema funksionale etj.

Ky dokumentacion është paraqitur në mënyrë korrekte.

- Neni 7 pika 3, germat “a”, “b”, “c”

Përshkrimi i centralit.

Ky dokumentacion është dhënë i saktë dhe i plotë.

Për gjithë sa më sipër cituar, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të shoqërisë “Bistrica 3 Energy” sh.p.k., për kualifikimin

e impiantit prodhues nga HEC-et “Bistrica 3” dhe “Bistrica 4”, si burim i rinovueshëm energjie.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin lidhur me vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrît Ahmeti

VENDIM

Nr. 38, datë 13.5.2014

PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE PËR LICENCIMIN E SHOQËRISË “GJURR REC” SHPK NË AKTIVITETIN E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA HEC “MALLA”

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4, pika 1, germa “a”, dhe 10, pika 3 të “Rregullores për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, nenit 18, pika 1, germa “a”, të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Gjurr Rec” sh.p.k., si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k. plotëson kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

- Format i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

- Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është plotësuar në mënyrë korrekte.

- Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është plotësuar në mënyrë korrekte.

- Dokumentacioni teknik (neni 9, pikat 4.1.1; 4.1.2; 4.1.3; 4.1.4; 4.1.5) është plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të “Gjurr Rec” sh.p.k., për licencim në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC “Malla”.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

**KRYETARI
Petrit Ahmeti**

VENDIM

Nr. 39, datë 13.5.2014

**PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE PËR
LICENCIMIN E SHOQËRISË “GJURR REC”
SHPK NË AKTIVITETIN E TREGTIMIT TË
ENERGJISË ELEKTRIKE**

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “d” të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4, pika 1, germa “g”; 8 dhe 10 pika 3 të rregullores “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, nenit 18, pika 1, germa “a”, të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Gjurr Rec” sh.p.k., si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k. plotëson tërësisht kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

- Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacionit teknik (neni 9, pika 4.10 germa “a”, “b” dhe “c”) janë plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k., për licencim në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

**KRYETARI
Petrit Ahmeti**

VENDIM

Nr. 40, datë 13.5.2014

**PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE TË
SHQYRTIMIT TË APLIKIMIT TË SHOQËRISË
“GJURR REC” SHPK PËR KUALIFIKIMIN E
IMPIANTIT PRODHUES NGA HEC “MALLA”**

Në mbështetje të neneve 8 pika 2, germa “ll”, 9 dhe 39 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003 “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 6; 7 dhe 8 të “Rregullave dhe procedurave të certifikimit të prodhimit të energjisë elektrike nga burimet e rinovueshme”, të miratuara me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 9, datë 21.2.2007; nenit 18 pika 1 germa “d” të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, të miratuara me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21 datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve, në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, pasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Gjurr Rec” sh.p.k. për kualifikimin e impiantit prodhues për HEC “Malla”, si burim i rinovueshëm energjie,

konstatoi se:

Aplikimi i paraqitur nga shoqëria “Gjurr Rec” sh.p.k. është konform “Rregullave dhe procedurave të certifikimit të prodhimit të energjisë elektrike nga burimet e rinovueshme”, si më poshtë:

-Neni 7, pika 1, gjerat “a”, “b”, “c”, “d”

Përshkrimi i përgjithshëm i centralit.

Ky dokumentacion është dhënë i saktë dhe i plotë.

-Neni 7, pika 2, gjerat “a”, “b”, “c”, “d”

Dokumentacioni vijues grafik, korografia, planimetria e përgjithshme, skema funksionale etj.

Ky dokumentacion është paraqitur në mënyrë korrekte.

-Neni 7 pika 3, gjerat “a”, “b”, “c”

Përshkrimi i centralit.

Ky dokumentacion është dhënë i saktë dhe i plotë.

Për gjithë sa më sipër cituar, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të shoqërisë “Gjurr Rec” sh.p.k., për kualifikimin e impiantit prodhues nga HEC “Malla”, si burim i rinovueshëm energjie.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin lidhur me vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 41, datë 13.5.2014

PËR LICENCIMIN E SHOQËRISË “ENREL HYDRO” SHPK NË AKTIVITETIN E PRODHIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE NGA HEC-ET “ZEREC 1” DHE “ZEREC 2”

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “a”, të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4, pika 1, germa “a”; 5 pika 1 germa “a”; 13 dhe 14 pika 1 të rregullores “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesëshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “EnRel Hydro” sh.p.k, si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “EnRel Hydro” sh.p.k. plotëson tërësisht kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesëshëm dhe rinovimit të licencave, si më poshtë:

-Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacionit teknik (neni 9, pikat: 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.1.5, 4.1.3), është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të licencojë shoqërinë “EnRel Hydro” sh.p.k. në aktivitetin e prodhimit të energjisë elektrike nga HEC-et “Zerec 1” me fuqi të instaluar 0,55 Mw dhe “Zerec 2” me fuqi të instaluar 1, 315 Mw, me afat 30-vjeçar.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 42, datë 13.5.2014

PËR FILLIMIN E PROCEDURAVE PËR LICENCIMIN E SHOQËRISË “AYEN AS ENERGJI” SHA NË AKTIVITETIN E TREGTIMIT TË ENERGJISË ELEKTRIKE

Në mbështetje të neneve 8 pika 2 germa “a”; 9 dhe 13 pika 1, germa “d” të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar, neneve 4, pika 1, germa “g”; 8 dhe 10 pika 3 të rregullores “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/pjesëshëm dhe rinovimit të licencave”, të miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 108, datë 9.9.2008, nenit 18, pika 1, germa “a”, të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi aplikimin e paraqitur nga shoqëria “Ayen AS Energji” sh.a., si dhe relacionin e Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut dhe Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit për licencimin në aktivitetin e tregtimit të energjisë elektrike të kësaj shoqërie,

konstatoi se:

Aplikimi i shoqërisë “Ayen AS Energji” sh.a. plotëson tërësisht kërkesat e parashikuara nga ERE në rregulloren “Për procedurat e licencimit, modifikimit, transferimit të plotë/të pjesëshëm dhe rinovimit të licencave”, si më poshtë:

-Formati i aplikimit (neni 9, pika 1) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni juridik, administrativ dhe pronësor (neni 9, pika 2) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacioni financiar dhe fiskal (neni 9, pika 3) është paraqitur dhe plotësuar në mënyrë korrekte.

-Dokumentacionit teknik (neni 9, pika 4.10 germat “a”, “b” dhe “c”) janë plotësuar në mënyrë korrekte.

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Të fillojë procedurat për shqyrtimin e aplikimit të shoqërisë “Ayen AS Energji” sh.a., për licencim në aktivitetin e tregut të energjisë elektrike.

2. Ngarkohet Drejtoria e Licencimit dhe Monitorimit të Tregut të njoftojë aplikuesin për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 43, datë 13.5.2014

**PËR MIRATIMIN E NJË NDRYSHIMI NË
RREGULLAT E TREGUT SHQIPTAR TË
ENERGJISË ELEKTRIKE**

Në mbështetje të neneve 9 dhe 54 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar; nenit 26 të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin të Bordit të Komisionerëve të ERE-s nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi relacionin e Drejtorisë Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit dhe Drejtorisë së Licencimit dhe Monitorimit të Tregut, në lidhje me një ndryshim në Rregullat e Tregut të Energjisë Elektrike, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s nr. 68, datë 23.6.2008, të ndryshuar,

VENDOSI:

1. Pika 1 e vendimit nr. 147, datë 24.12.2013 të Bordit të Komisionerëve të ERE-s, ndryshohet si më poshtë:

“Vendimi nr. 93, datë 16.7.2012 do t’i shtrijë efektet deri në datën 31.12.2014.”.

2. Drejtoria Juridike dhe Mbrojtjes së Konsumatorit të njoftojë shoqërinë OST sh.a. për vendimin e Bordit të Komisionerëve.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

VENDIM

Nr. 44, datë 13.5.2014

**MBI ANKIMIN E CEZ SHPËRNDARJE SHA NË
ADMINISTRIM TË PËRKOHSHËM MBI
VENDIMIN NR. 27, DATË 31.3.2014 "PËR
MIRATIMIN E KONTRATËS TIP MBI
VERIFIKIMIN E MATËSVE KUR FUTEN PËR
HERË TË PARË NË TREG DHE/OSE KUR
VENDOSEN PËR HERË TË PARË NË
PËRDORIM; INSPEKTIMIN PERIODIK PËR
VERIFIKIMIN E SAKTËSISË SË MATËSVE DHE
TË SISTEMIT TË MATJES SË ENERGJISË
ELEKTRIKE, KOLAUDIMIN DHE VULOSJEN, SI
DHE TË MIRËMBAJTJES SË TYRE"**

Në mbështetje të nenit 9 të ligjit nr. 9072, datë 22.5.2003, “Për sektorin e energjisë elektrike”, të ndryshuar dhe nenit 16 pika 3 të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, miratuar me vendimin e Bordit të Komisionerëve nr. 21, datë 18.3.2009, të ndryshuar, Bordi i Komisionerëve të Entit Rregullator të Energjisë (ERE), në mbledhjen e tij të datës 13.5.2014, mbasi shqyrtoi ankimimin e shoqërisë “CEZ Shpërndarje” sh.a. në lidhje me vendimin nr. 27, datë 31.3.2014 “Për miratimin e kontratës tip mbi verifikimin e matësve kur futen për herë të parë në treg dhe/ose kur vendosen për herë të parë në përdorim; inspektimin periodik për verifikimin e saktësisë së matësve dhe të sistemit të matjes së energjisë elektrike, kolaudimin dhe vulosjen, si dhe të mirëmbajtjes së tyre”,

konstatoi se:

“CEZ Shpërndarje” është njoftuar për vendimin nr. 27, datë 31.3.2014, me anë të shkresës nr. 288/1 Prot., datë 1.4.2014.

Ankimi siç citohet edhe me sipër është dërguar në ERE me shkresën nr. 3727/1 Prot., datë 28.4.2014.

Baza ligjore për paraqitjen e këtij ankimi i është referuar nenit 16 pika 3 të Rregullave të Praktikës dhe Procedurave të ERE-s, në të cilin përcaktohet se:

“Për aktet me karakter normativ, çdo palë e përfshirë në proces mund të paraqesë në ERE një kërkesë për rishikim vendimi të Bordit të Komisionerëve brenda 5 ditë pune nga data e marrjes së njoftimit të vendimi të Bordit. Kërkesa për rishikim vendimi do të shoqërohet detyrimisht me provat e reja që mendohet se mund të çojnë Bordin në një vendimmarrje të re. ERE do të trajtojë kërkesën për rishikim vendimi brenda 30 ditëve kalendarike duke ndjekur të njëjtin proces që shërbeu për miratimin e vendimin. Kërkesa për rishikim vendimi nuk pezullon zbatimin e vendimit, me përjashtim kur Bordi i Komisionerëve vendos ndryshe.”

Për gjithë sa më sipër, Bordi i Komisionerëve të ERE-s

VENDOSI:

1. Mospranimin e ankimimit të “CEZ Shpërndarje” sh.a. për vendimin nr. 27, datë 31.3.2014 “Për miratimin e kontratës tip mbi verifikimin e matësve kur futen për herë të parë në treg dhe/ose kur vendosen për herë të parë në përdorim; inspektimin periodik për verifikimin e saktësisë së matësve dhe të sistemit të matjes së energjisë elektrike, kolaudimin dhe vulosjen, si dhe të mirëmbajtjes së tyre”.

2. Drejtoria Juridike dhe e Mbrojtjes së Konsumatorit të njoftojë shoqërinë ankimuese “CEZ Shpërndarje” sh.a., dhe DPM për vendimin e Bordit të Komisionerëve të ERE-s.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Ky vendim botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Petrit Ahmeti

Abonimet vjetore për Fletoren Zyrtare mund të bëhen pranë Postës Shqiptare me çmimin 16 000 lekë ose pranë Qendrës së Botimeve Zyrtare me çmimin 14 000 lekë (ky çmim nuk përfshin shpërndarjen në adresë)

	Formati: 61x86/8
--	------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2014

Çmimi 36 lekë

Adresa: bulevardi "Gjergj Fishta", pas ish-ekspozitës "Shqipëria Sot",
Tel: 04 24 27 005, 04 24 27 006